მარტო მერკანტილური ინტერესით ქვეყანას ვერ გადაარჩენ, სამშობლო უნდა გიყვარდეს...

ექსკლუზივი

საქართველოში რადიაციული ფონი ნორმის ფარგლებშია

ალბერტ ალაფინს თავისი მოღვაწეობის გრძელ გზაზე ბევრჯერ წასცდენია ხელი ისეთ ადგილებისა თუ გამოგონებებზე, რომელიც უამრავ სიკეთესთან ერთად მოგჯერ გრგვინდიადად დაბრუნებია კაცობრიობას. ნაგასაკსა და ხიროსიმაზე რომ აღარაფერი ვთქვათ, ჩერნობილის ავარია დღესაც მგლის კბილივით აგვია ჩვენს ყოფას.

ამაზე მსჯელობა ორს წაგვიყვანდა, ამჯერად საუბარი გვექნება ბირთვულ და რადიაციულ საფრთხეზე, რომელმაც არაერთი პრობლემა გაუჩინა ჩვენს პატარა ქვეყანასაც. მხოლოდ რამდენიმე ფაქტს გავიხსენებ:

1996-97 წლებში, საქართველოს სახელმწიფო სამღვრის დაცვის დეპარტამენტის ლილოს სასწავლო ბაზაზე რუსი სამხედროების მიერ უკანონოდ დაგროვებული მაღალი სიმძლავრის რადიაციული წყაროების შედეგად დაავადდა 11 ჯარისკაცი, რომლებიც სამკურნალოდ გაიგზავნენ გერმანიისა და საფრანგეთის კლინიკებში. დადგინდა, რომ დასხივების დოზები შეადგენდა 0,5 გრეიდან 4,5 გრეიმდე, რაც იწვევს ორგანიზმში ლეიკემიის და დისპლაზმის განვითარების რისკს. ციტოგენეტიკურმა ანალიზმა კი აჩვენა, რომ დარღვეული და შეცვლილია გენეტიკური კოდი. დასხივებული ჯარისკაცების მიერ (ისინი სანგრძლივ მკურნალობას საჭიროებენ) შეიქმნა ასოციაცია „ანგარადიაციული მოძრაობა“, რომელიც დაიცავს მათ უფლებებს.

Tel. 30-2 83.

პარლამენტი

ირკვევა ახალი დეტალები

საქართველოს და „ეი-ი-ეს სელქ როუდ პოლდინგ ბი.ვი.“-ის შორის გაფორმებულ ხელშეკრულებას თან ახლავს ახვევ ეურიდიული ძალის მქონე დოკუმენტი, რომელიც კრძალავს კომპანიის მფლობელობაში გადასული ქონების მოგიერთ მეზობელ ქვეყანასთან დაგირავებას. ეს განაცხადა სახელმწიფო ქონების მართვის ყოფილმა მინისტრმა მიხეილ უკლებამ, რომელიც 9 აგვისტოს პარლამენტის ენერგეტიკის დარგში შექმნილი კრიზისული მდგომარეობის შემსწავლელი დროებითი საგამოძიებო კომისიის სხდომაზე საჯარო ახსნა-განმარტებისათვის იყო მოწვეული. როგორც მან თქვა, აღნიშნულ დოკუმენტს ხელს აწერენ უფლებამოსილი პირები: საქართველოს მხრიდან – მიხეილ უკლება და ამერიკის მხრიდან – მაიკლ სქოული.

ეს ინფორმაცია კომისიისათვის, რომელიც „ეი-ი-ესსა“ და „რაო ესს“ შორის ხელშეკრულების დადებასთან დაკავშირებულ მოვლენებს სწავლობს, მოულოდნელი გამოდგა და დამატებითი ინფორმაციის მოპოვების მიზნით კომისიამ სხდომა მეწყვეტა. კომისიის წევრებმა ამ დოკუმენტის მოძიებაში დახმარება თავად მიხეილ უკლებას სთხოვეს და იგი ახსნა-განმარტების მისაცემად კიდევ ერთხელ მოწვეულ.

როგორც მიხეილ უკლებამ განაცხადა, 1998 წელს დადებულ ხელშეკრულებაში ჩადებულია რამდენიმე დამცავი მექანიზმი, და, რაც მთავარია, ამერიკულ კომპანიას ხუთი წლის განმავლობაში საერთოდ ეკრძალებოდა “ეი-ი-ეს თელასის“ გასხვისება. საერთოდ კი, კომპანიას ჩვენს ქვეყანაში საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად უნდა ემოქმედა.

პარლამენტის კომისია აღნიშნული საკითხის გამომძიებებს განაგრძობს.

საქინფორმი.

გისაროდენ!

ღვთითბოძებული დათო კიკვიძე

– ძვირფასო გაზეთის მუდმივი მკითხველი გიკვირდებით, ღმერთმა სიხარული ნუ მოაკლოს თქვენს თანამშრომლებს და სრულიად საქართველოს.

სამი წელიწადია, რაც ჩვენი ერთადერთი ვაჟიშვილი უმანგი დავაქორწინეთ. სამი წელიწადი ელოდა ახალგაზრდა ოჯახი შვილს, მე და ჩემი მეუღლე კი შვილიშვილს.

ცოლამ იმკურნალა და გაჩნდა ჯანმრთელი ვაჟიშვილი – მას ღვთითბოძებულს ვეძახით – დათო დავარქვით, ეს ღმერთისგან ბოძღვნილი სიხარული და შვება მალამოსავით მოეცხო ჩვენს ოჯახს.

ღმერთმა ამრავლოს საქართველოში ქართველი ერი, – გვაცნობა ქუთაისიდან ოთარ კიკვიძე.

ჩვენი ტელეფონებია: 93-34-04; 99-73-24.

„დილა ამ გაზეთის გადამლით დაიწყეთ...“ *ალექსი ტაბაღუა*

„საქართველოს რესპუბლიკა“ ინტერნეტში: http://www.open.ge/sakartvelos-respublika

ჩვენს გაზეთს კითხულობენ აშშ-ში, გერმანიაში, რუსეთში, ჰოლანდიაში, საფრანგეთში, უკრაინაში, ისრაელსა და სხვა ქვეყნებში.

„ეს „საქართველოს რესპუბლიკა“

The Georgian Railway Ltd

საქართველოს რესპუბლიკა

სნსკ

საქართველოს ნავთობის საერთაშორისო კორპორაცია

Georgian International Oil Corporation

გაზეთი დაარსებულია 1918 წლის 25 ივლისს, აღდგენილია 1990 წელს. №211 (4590) ოთხშაბათი, 10 აგვისტო, 2003 წელი. ფასი 50 თეთრი.

ძალები კონტრაბანდაში

აკრძალულია და მაინც ვაჭრობენ უაქციზო სიგარეტით

ბაბაჯანოს ნაწარმის კონტრაბანდად საკმაოდ „სერიოზული“ ბიზნესია, რომელსაც სერიოზული მფარველები ჰყავს როგორც წმინდა წყლის კრიმინალების, ასევე მაღალი რანგის ჩინოსნების სახით, თუმცა რით განსხვავდებიან ეს უკანასკნელნი პირველებისგან, ძნელი გასარკვევია. მათ გვერდით კი მრავალი „წვრილფეხა“ გადამყიდველი „ბალახობს“, რომლებიც პატარ-პატარა პარტიებით ყიდულობენ უკვე საბაჟარზე გადმოგანილ უაქციზო ან სხვა ქვეყნის აქციზური მარკით ნიშანდებულ სიგარეტს და საკუთარი რისკის ფასად მიაქვთ დანიშნულების ადგილამდე. ბევრს ასეთი „ცუდლეგობა“ გაჩდის, ბევრსაც - არა. ადამიანურად მათი გაგება, რა თქმა უნდა, შეიძლება – ზოგს იმდენად უჭირს, რომ კონტრაბანდული სიგარეტით ვაჭრობა მისთვის იქნებ შვილის უკანასკნელი იმედია.

Tel. 30-2 83.

საგანგებო ლეგიონის თანამშრომლებმა, თბილისის შესასვლელში, გააჩერეს მანქანა, რომელშიც აღმოჩნდა ნანა დევდარიანის 612 კოლოფი უაქციზო სიგარეტი.

პარალელები

ოლიგარქობა, როგორც საყმაწვილო სენი

და ოლიგარქების კაპიტალი, როგორც ნასაშლელი ფაილი

ამა თუ იმ ჭეშმარიტებას, ჩვენ მხოლოდ მას შემდეგ ვაღიარებთ, რაც თავიდან გულდაგულ უარყოფთ.

პაულო კოელიო, „ალქიმიკოსი“.

პოლიტოლოგ სერგეი კურგინიანს მიაჩნია, რომ ოლიგარქები, როგორც კლასი, მალე გაწყდება.

თქვენ გგონიათ განკულაკებაშეა ლაპარაკი? შეიძლება, არც უამისობა იყოს, მაგრამ პრობლემის არსი სულ სხვაა და მიეყვეთ ნაბიჯ-ნაბიჯ.

ქურნალისტის შეკითხვას, როგორ აფასებს კურგინიანი რუსეთის პრესაში ბოლო დროს გამოქვეყნებული წერილების პათოსს, რომ დასუსტებულ ქვეყანას მუხანათი მგერი ხელში ჩაიგდებს, პოლიტოლოგი უპასუხებს, ეს სისულელეა!

გარედან სამხედრო აგრესია სულაც არ არის მოსავარი, – ამტკიცებს იგი, და მართალიცაა, რადგან რუსეთი კი არის ისე ძლიერი, რომ მოიგერიოს ნებისმიერი სამხედრო შემოგევა.

აქ სხვა პრობლემაა, პრობლემა არა გარეშე მგრისა, არამედ ის, რაც თავად რუსეთს ახასიათებს, კონკრეტულად რუსეთის ელიგას.

სერგეი კურგინიანი ასე ამტკიცებს თავის ამ თეზისს: „დღეს რუსეთის მთელს ელიგას ანგარიშები აქვს გახსნილი დასავლეთის ბანკებში. კაპიტალი ქვეყნიდან არის გაგანილი. და არ გეგონოთ, რომ ეს ათიოდ ოლიგარქს ეხება. არა, მე ელაპარაკობ ასეულ ათასობით ადამიანზე: ვინც უფრო მდიდარია, სასახლეები აიშენა ლაქვარდოვან სანაპიროზე; ვისაც შედარებით ნაკლები აქვს, იგი სადღაც ჩეხეთში ბინების ყიდვით დაკმაყოფილდა“.

სერგეი კურგინიანი ამტკიცებს, რომ ალბათ მალე ეს მდიდარი ადამიანები მთელს ამ ქონებას დაემშვიდობებიან. რატომ? სანამ ამ კითხვას ვუპასუხებდეთ, მოდით, შეეცადოთ პრობლემის, ეთქვათ ასე, – პერსონიფიცირებას.

საქართველოში გვიჭირს იმის გაგება, თუ ვინ რა ქონების პატრონია (დეკლარაციების ტყუილ-მართალში მათი შემოსვლებიც ვერ ერკვევიან), თორემ რუსეთში კაპიკ-კაპიკ აქვთ დათვლილი დოლარები სხვის ჯიბეებსა და სეიფებში.

თქვენც დაინტერესდით, ხომ?

პოპულარულმა პოლონურმა ჟურნალმა „ვპროსტმა“ ყოფილი „სოციალისტური ქვეყნების“ 50 უმდიდრესი ადამიანის სია გამოაქვეყნა. ამ სიაში 31 რუსეთის მოქალაქეა. უმდიდრესთა შორის უმდიდრესია 39 წლის მიხეილ ხოდორკოვსკი, რომელიც 8,3 მილიარდი დოლარის მფლობელია. თითქმის მილიარდი დოლარით ჩამორჩება მას ჩუკოტკის გუბერნატორი რომან აბრამოვიჩი (36 წლის), შემდეგ მოდიან მიხეილ ფრიდმანი – რუსეთის „ალფა-ჯგუფის“ პატრონი – 6,7 მილიარდი, (38 წლის); ვლადიმერ პოგანინი – 3,2 მილიარდი (40 წლის) და ასე შემდეგ.

Tel. 30-3 83.

დაჯილდოება

საქართველოს პრეზიდენტის

განკარგულება

2003 წლის 8 აგვისტო ქ. თბილისი

იგორ ჭელენსკის ღირსების ორდენით დაჯილდოების შესახებ

მსოფლიო საბალეგო ხელოვნების განვითარებაში შეტანილი თვალსაჩინო წვლილისათვის, ქართული საოპერო თეატრისათვის გაწეული მნიშვნელოვანი დახმარებისა და ბალეტის მსახიობთა პროფესიონალური დონის ამაღლებაში აქტიური მონაწილეობისათვის, ნაყოფიერი შემოქმედებითი, სამემსრულებლო და საქველმოქმედო მოღვაწეობისათვის სანკტ-პეტერბურგის მარინის თეატრის და ლონდონის კოვენტ გარდენის სამეფო ბალეტის პრემიერი, საერთაშორისო კონკურსების ლაურეატი, რუსეთის დამსახურებული არტისტი იგორ ჭელენსკი დაჯილდოდეს ღირსების ორდენით.

ედუარდ შევარდნაძე.

საქართველოს პრეზიდენტის

განკარგულება

2003 წლის 8 აგვისტო ქ. თბილისი

ზურაბ ყიფშიძის ღირსების ორდენით დაჯილდოების შესახებ

ქართული თეატრალური და კინოხელოვნების განვითარებასა და პოპულარიზაციაში შეტანილი თვალსაჩინო წვლილისათვის, მაღალი პროფესიული ოსტატობითა და დახვეწილი სცენური გემოვნებით შექმნილი მხატვრული სახეებისათვის, ნაყოფიერი შემოქმედებითი და საზოგადოებრივი მოღვაწეობისათვის მიხეილ თუმანიშვილის სახელობის კინომსახიობთა თეატრის მსახიობი, სცენისა და ეკრანის აღიარებული ოსტატი ზურაბ ყიფშიძე დაჯილდოდეს ღირსების ორდენით.

ედუარდ შევარდნაძე.

კადრი

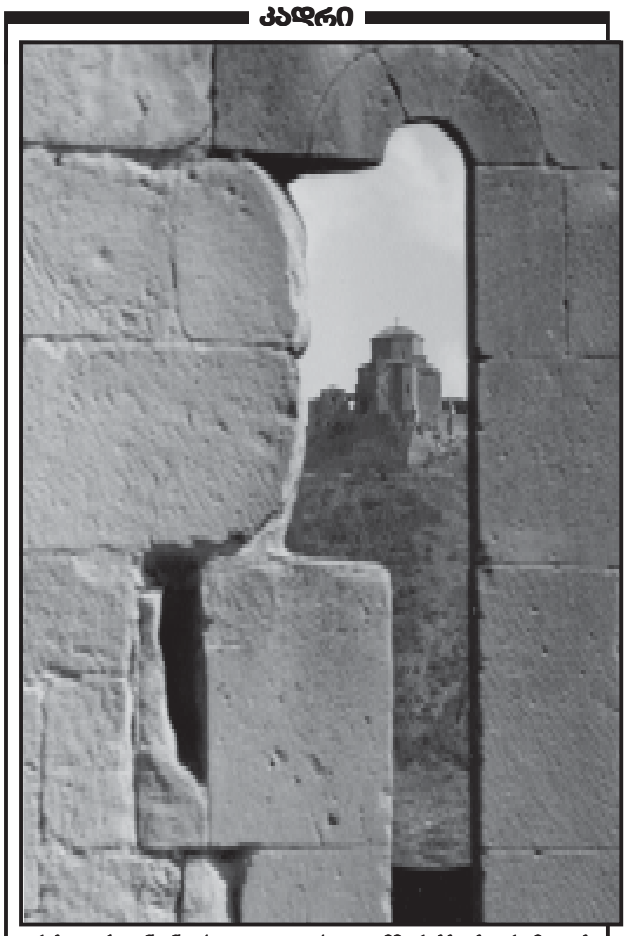

რასაც აქედან ანთებული თვალებით ვუმზერ, სხვისი რომ იყოს, ალბათ, ვინატრებდი...

ჯემალ პასრაპის ფოტო.

რეპლიკა

ქართველ ბელეფონისტთა „სასიკვდილო“ ტრიუკები,

ანუ, როდესაც ცალკეულ ხელმძღვანელთა შეცვლა ყველაფერს უარყოფითად ცვლის

ფრანგი, გერმანელი და რუსი საუბრობენ.

– ჩვენი ცირკის მსახიობები არენაზე წარმოუდგენელად რთულ რამეებს აკეთებენ, – ამბობს ფრანგი.

– ჩვენი ცირკის აკრობატები კი სასიკვდილო ტრიუკებს ასრულებენ, – გადაუჯოკრა გერმანელმა.

– ჩვენი ცირკის აკრობატი მაშა დღეს ანგისასიკვდილო ტრიუკს მეასრულებს, – ვითომ სასხვათაშორისოდ ჩაილაპარაკეს რუსი.

– როგორ? – თვალები შეტრიალდა ფრანგსა და გერმანელს.

– ცირკის გუმბათქვეშ იმობიარობს!

ქართველი რომ მესწრებოდა მათ საუბარს, სამწუხაროდ, ვერაფერს იტყოდა, რადგან ცირკი, პრაქტიკულად არა გვაქვს, მაგრამ, სამაგიეროდ, სხვადასხვა დარგში საკმაოდ გვყვანან ისეთები, მართლაც მომაკვდინებელი ტრიუკებით რომ გაგოთიშავენ.

Tel. 30-2 83.

ინფორმაცია

ვაზიანის სამხედრო ბაზაზე

ვაზიანის სამხედრო ბაზაზე დღეს ქართველ განკისტთა დღე აღინიშნება. განკისტთა დღისადმი მიძღვნილ სამეფო ღონისძიებებს საქართველოს თავდაცვის მინისტრი დავით თევზაძე და გენერალიტეტის სხვა წარმომადგენლები დაესწრებიან.

ხელფასი 40 პროცენტით შეუმცირეს

ქართულ-ოსური კონფლიქტის ზონაში დისლოცირებული მერეული სამშვიდობო ძალების ქართული ბატალიონის თანამშრომლებს ხელფასი 40 პროცენტით შეუმცირეს. პროგესების ნიშნად სამხედრო მოსამსახურეები კუთვნილ ხელფასზე უარს აცხადებენ.

სამშვიდობო ძალების ნიქოზისა და კეხვის დანაყოფების მეთაურები სარდლობის ბრძანებით კომენტარს არ აკეთებენ, შედარებით დაბალჩინოსნები კი ისედაც მწირი ხელფასების შემცირების გამო პროტესტს სხვა ფორმისთვის მიმართვის შესაძლებლობებსაც არ გამორიცხავენ.

სამშვიდობოები თავდაცვის სამინისტროდან პასუხს სამშაბათისთვის ელიან.

ნაწილი სახელისუფლებო ბლოკს დაუფინანსებს. ნაწილი – ოპოზიციას

2 ნოემბრისათვის დანიშნულ საპარლამენტო არჩევნებზე გადამზიდელთა კავშირში გაერთიანებული ბიზნესმენების ნაწილი სახელისუფლებო ბლოკს დააფინანსებს, ნაწილი კი – ოპოზიციას.

ამის შესახებ „ინტერ-პრესს“ გადამზიდელთა კავშირის თანათავმჯდომარის ნიკო ლეკიშვილის თანაშემწეს, სახელისუფლებო ბლოკის შტაბში ახალგაზრდული ორგანიზაციების წარმომადგენელმა ბექა ოდიშარიამ განუცხადა.

საარჩევნო კამპანიების დაფინანსების საკითხში კავშირის წევრი ბიზნესმენების არჩევნის სხვადასხვაობას ოდიშარია „გადამზიდელთა კავშირის პოლიტიკურობის გითვალისწინებით“ სრულიად ნორმალურ ფაქტად მიიჩნევს. ოდიშარიას მტკიცებით, თავად იგი გადამზიდელთა კავშირის წევრთა იმ ნაწილს განეკუთვნება, რომელიც სახელისუფლებო ბლოკს უჭერს მხარს.

ინფორმაცია მოგვაწოდა „ინტერ-პრესმა“.

ამინდი დღეს

პარასკევი – ცვ. მოღრუბლ.	დამით +19°, დღისით +24°.
სოხუმი – უნალექოდ.	დამით +16°, დღისით +22°.
ფოთი – ცვ. მოღრუბლ.	დამით +19°, დღისით +27°.
ქუთაისი – უნალექოდ.	დამით +14°, დღისით +25°.
სამტრედია – ცვ. მოღრუბლ.	დამით +20°, დღისით +29°.
ბორი – ცვ. მოღრუბლ.	დამით +19°, დღისით +28°.
ცხინვალი – ცვ. მოღრუბლ.	დამით +19°, დღისით +27°.
თელავი – უნალექოდ.	დამით +19°, დღისით +31°.
თბილისში – მც. მოღრუბლ.	დამით +16°, დღისით +27°.

ლარის კურსი

6 აგვისტოდან დადგინდა ლარის ვალუტის შემდეგი კურსები

ინგლისური გირვ.	1	3.4442	**ლარი**
აშშ დოლარი	1	2.1350	**ლარი**
ევრო	1	2.4286	**ლარი**
რუსული რუბლი	1	0.0705	**ლარი.**

ინტერპანორამა

AIR FRANCE-ს პილოტმა კონტროლის გავლისას დაუფიქრებლად ისუმრა, რომ ფეხსაცმლის ლანჩებში ბომბი აქვს ჩამონგაკეთებული. იგი პოლიციამ მაშინვე დაპატიმრა, რეისი კი გადაიდო.

სოროსმა 10 მილიონი დოლარი გამოყო ბუშის წინააღმდეგ საბრძოლველად. ბუშს არასწორი მიმართულებით მივყავართო, განაცხადა მან თავის წერილში, რომელშიც გამოთქვა მშვიდობიანი, რომ მხარი დაუჭიროს პროდემოკრატიულ მოძრაობას, სახელწოდებით „ამერიკა ერთიანდება“.

როგორც ვიუწყებოდით, აზერბაიჯანის პრეზიდენტი ჰეიდარ ალიევი მეკურნალობის კურსს გადის ამერიკის შეერთებული შტატების კლივლენდის კლინიკაში. აშშ-ში აზერბაიჯანის საელჩოს ცნობით, ალიევის ორგანიზმის რეაქცია მკურნალობის საწყის კურსზე კარგია.

მილოცვა

ბატონ ზურაბ ყიფშიძეს დაბადების 50 წლის გამო

ჩემო ზურაბ,

დაბადების დღეს გილოცავ ბრწყინვალე თაობის ლიდერს, დიდ მსახიობს, მიხეილ თუმანიშვილის უპირველეს მოწაფეს, რომელმაც ქართულ თეატრალურ და კინო ხელოვნებაში ეპოქა შექმენი.

საოცარია, თითქმის ყველა ასაკში შესძელი მაყურებლისთვის დაუვიწყარი როლის თამაში. ერთდროულად შეგვაყვარე თავი, როგორც შერამ, დონ-ჟუანმა, აფრასიონმა, ანდრომ... და კიდევ ვინ იცის, რამდენი სახელის დასახელებაა შესაძლებელი.

როდესაც ვამბობ, ვინ იცის, შენს მომავალ როლებს ვგულისხმობ, რომლებიც ჩვენთვის, ასევე ძვირფასი გახდება.

ღვთითბოძებული ნიჭიერების გარდა, მხოლოდ ის ფაქტი, რომ ქალბატონი ელენე ყიფშიძის შვილი ხარ, უკვე გავალდებულებდა კარგი მსახიობი გამოსულიყავი.

ჩვენდა სასახელოდ უნდა ითქვას, საუკეთესოდ აგრძელებ ოჯახურ გრადიციას.

აქვე გეტყვით, რომ დიდი სიამოვნებით ვაწერ ხელს შენი ღირსების ორდენით დაჯილდოების განკარგულებას.

კიდევ ერთხელ გილოცავ საიუბილეო თარიღს და დიდ წარმატებებს გისურვებ.

პატივისცემით

ედუარდ შევარდნაძე.

სამძიმარი

ქალბატონ დინარა ნოდიას ოჯახს

ბატონო თენგიზ,

ვიზიარებ თქვენი ოჯახის გაკვირვებას და დედის, შესანიშნავი მხატვრისა და პედაგოგის, ქალბატონი დინარას გარდაცვალების გამო.

მან თავისი კვალი დაამჩნია მეოცე საუკუნის მეორე ნახევრის ქართულ სახვით ხელოვნებას.

თქვენ, ორივე ერთად, მართლა უხდებოდით ქალაქს.

გთხოვთ, მიიღოთ ჩემი გულწრფელი სამძიმარი.

პატივისცემით

ედუარდ შევარდნაძე.

უკანასკნელ საათს

ერაყის ყოფილი მინაგან საქმეთა მინისტრი მაჰმუდ დიბბა ალ-აჰმედი ამერიკელებს ტყვედ ჩაბარდა. მისი დაპატიმრების შესახებ რამდენიმე კვირის წინათაც იტყობინებოდნენ, მაგრამ ამერიკელებმა მაშინ უარყვეს ეს ცნობა და აღნიშნეს, დაპატიმრებული შეიდგომით ჩათვალეს ბეჭნაში მყოფ მინისტრად.

მალაიზიის პრემიერ-მინისტრმა დასავლეთი ტერორიზმის ხელშეწყობაში დაადანაშაულა. მან მოუწოდა მდიდარ ქვეყნებს, დაეხმარონ ღარიბებს, რაც სიღარიბის მასშტაბებს შეამცირებს და ხელს შეუწყობს ტერორიზმის წინააღმდეგ ბრძოლას.

საქართველოს რესპუბლიკა
№ 211. კვირა, 10 აგვისტო, 2003 წელი

ეძსკლუზივი

საქართველომი რადიაციული ფონი ნორმალურ ფარგლებშია

პირველი გვერდიდან

2001 წლის 22 დეკემბერს თბილისის პერმაგოლოგიის ინსტიტუტში წალენჯიხის რაიონის სოფელ ლიადან ჩამოიყვანეს 3 მოქალაქე ძლიერი რადიაციული დამწვრობით. მათი გამოკითხვის შედეგად დადგინდა, რომ დასხივებულებს კონტაქტი ჰქონდათ ძლიერი რადიოაქტიური გამოსხივების მქონე წყაროებთან, რომლებიც მათი აღწერის მიხედვით ძალიან ჰგავდა გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს მიერ 1998-99 წლებში სვანეთიდან ამოღებულ ოთხ რადიაქტიურ წყაროს.

გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს ბირთვული და რადიაციული უსაფრთხოების სამსახურმა 1999 წლის 5 ივლისს ქ. რუსთავში, მეგალურგიული ქარხნის მიმდებარე ტერიტორიაზე, სამხედრო დანიშნულების ორი რადიონუკლეიდური გამოსხივების დამკალიბრებელი ხელსაწყო აღმოაჩინა. სახელნიეროდ, რადიაციული გამოსხივების ეგალონური წყაროები, რომლებიც ამ ხელსაწყოს მთავარ ელემენტს წარმოადგენენ, აღმოჩნდა დამცავ კონტეინერებში და ამდენად, გარეშო რადიაციულად არ დაბინძურებულა.

— მაგრამ რადიაციული საფრთხე შეიძლება ყოველ უფხის ნაბიჯზე იყოს ჩასაფრებული, — ეუბნები გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის მინისტრს ნინო ჩხობაძეს, — რა გაკეთდა შემოთ დასახელებული ფაქტების გამოვლენის შემდეგ ქვეყანაში?

— ყველაფერი, რის გაკეთებაც კი შეიძლებოდა. საქართველოს პრეზიდენტის 1997 წლის 28 აგვისტოს № 401 განკარგულებით შემუშავდა პროგრამა, რომლის მიხედვითაც შესრულდა ქვეყნის ტერიგორიაზე ყოფილი საბჭოთა არმიის მიერ დაგოვებული თხევადი რაკეტული კომპონენტების გაუვნებლობის საშუშაოები (600 ათასი ლარის დაფინანსებით).

2001 წლის 25 ივნისს ვაშიანის სამხედრო აეროდრომის მიღება-ჩაბარების პროცესის დროს დაფიქსირდა რადიოაქტიური გამოსხივების მქონე ძლიერი წყარო. ჩვენი და თავდაცვის სამინისტროების სპეციალისტებმა სასწრაფოდ შეისწავლეს მითითებული ტერიტორია, სადაც დამატებით კიდევ ორი წყარო აღმოაჩინეს. სამივე რადიაციული წყარო გააუვნებელყვეს და განთავავსეს კონტეინერებში, რომლებიც რუსეთის მხარემ საქართველოს ტერიგორიიდან გაიტანა.

იმ პერიოდში ქვეყნის პრეზიდენტის დავალებით შექმნილმა კომისიამ ნაყოფიერად იმუშავა. შედგა ყოფილი საბჭოთა კავშირის სამხედრო ბაზების სია, რომელიც სამ წრეებოდნენ აგომური ენერგეტიკის საერთაშორისო სააგენტოს ექსპერტები ჯონ მიპაი და კარლოს ნოგეირა დე ოლეივერა.

— სვანეთში რადა წყაროები აღმოაჩინეთ?

— ძალიან ძლიერი რადიაციული წყაროები, რომლებსაც მოსახლეობის გამოკითხვით მივაკვლიეთ. ისინი იმდენად ძლიერი აღმოჩნდნენ, ხომ უცხოელი ექსპერტები გვეკითხებოდნენ, ხელსაწყოები ხომ არ გადაგეწვათო! ამ დროს კი იქაური მაცხოვრებლები იმდენად გაუთვითცნობიერებელნი იყვნენ, რომ წყაროების გამოგანას არ გვანებებდნენ. ამიგომ რადიაციული წყაროების გაუვნებელყოფასთან ერთად მოსახლეობაში ფართო ახსნა-განმარტებით სამუშაოებსაც ვაგარებთ. ამასთან, პრეეცედენგის თავიდან აცილების მიზნით საშიში რადიაციული ფონის მქონე ტერიგორიის გარშემო დასმულია სპეციალური გამაფრთხილებელი ნიშნები.

— ასეთ რთულ სამუშაოთა შესასრულებლად? სათანადო ხელსაწყოები თუ გაგაჩნიათ?

— ჩვენი ფინანსური შესაძლებლობების პირობებში, ბუნებრივია, ღარიბულად გამოვიყურებით. ეს გაითვალისწინეს ჩვენმა ტერმანელმა კოლეგებმა და საჩუქრად გადმოგვცეს სპეციალური მობილური ლაბორაგორია, რომელსაც აქვს რადიაციული ფონის მქონე ტერიგორიის ზუსტ ფოტოები, ეს ინფორმაცია ადგილობრივ ადმინისტრაციებს, ბიბლიოგრაფიული ინფორმაციის ცენტრებს, ბიბლიოთეკებს, ეროვნულ ბიბლიოთეკას, ეროვნულ ბიბლიოთეკასა და ეროვნულ ბიბლიოგრაფიულ ინსტიტუტს

პარალელები

(პირველი გვერდიდან)

ამ „სიითი შემადგენლობის“ 30 რუსეთელი 52,05 მილიარდი დოლარის კაპიტალის მფლობელია, რაც რუსეთის ფედერაციის ბიუჯეტის ტოლფარდია.

ძალიან საინტერესოა, რომ „ცხელი ათეულის“სამუალო წლოვანება 40 წელია, ყველასი ერთად – 42 წელიწადი*.

ნიშნავს თუ არა ეს, რომ ახალგაზრდა კაპიტალისტებს დიდი და საინტერესო პერსპექტივა აქვთ?

აი, აქ ჩნდება ბევრი კითხვის ნიშანი.

პერსპექტივა, მოგეხსენებათ, არსებულიდან გამომდინარეობს, მას ეფუძნება. ჩვენს შემთხვევაში კაპიტალის პერსპექტივამ არსებული რეალობიდან უნდა აიღოს სტარტი.

სტარტი სოლიდურია. მაშასადამე, მომავალიც საიმედო და ახალი მილიარდების მომტანი უნდა იყოს.

მართლა ასეა?

ყველამ (ზოგმა კი საკუთარ ბიოგრაფიაზე უკეთ) იცის, რომ სხვებსაც აქვთ. მაგრამ ყველა სხვას, ჩართავ, და ისეთ პოლიტიკურ ნალექს დაგიგოვებს, რომ ვერანაირი მარჩიელი ვერ გეტყვის, ხვალ რა გელის და რა უნდა გააკეთო.

მე არაფერს ვამბობ ბადრი პატარკაციშვილზე, რომელიც უნიკალური ფენომენია, ეროვნული და რომლის მედია-ჰოლდინგი ზომიერ ცენტრისტულ პოზიციაზე დგას, ხოლო თავად იგი (სხვათაგან განსხვავებით) სიმდიდრის გამრავლებას პოლიტიკური აქტივობით სულაც არ ცდილობს.

ერთი სიტყვით, საზოგადოების სისტემა – მდიდარი – ღარიბი – საქართველოშიც და რუსეთშიც უკვე ჩამოყალიბებულია. იდეალურს მას ვერ უწოდებ. რაც არის ეგ არის. ეს სწორედ იმ მინუსების გამო, რომლებიც მას ახასიათებს და რაც არმქონეთა (უმრავლესობის) დიდ უკმაყოფილებას და ანტაგონისტურ დამოკიდებულებას იწვევს, დღის წესრიგში დგება მისი დემონტაჟის საკითხი. მაგრამ რა გზით? რევოლუციური შეტევის, პენსიებად მოიხსენიებს) თხუთმეტი წლის მანძილზე ძარცვავდა ქვეყანას და მან ყველაფერი წაიღო, რისი წაღებაც შეიძლებოდა, და თუ რამე დარჩა, იმასაც წარმატებით მოიპარავს. შემდეგ კი „აუცილებლობის შემთხვევაში დასავლეთში „გადაიხვეწება“. ამასთან, ცოტა ვინმეს თუ აწუხებს შეკითხვა, ელოდებიან კი დასავლეთში ამგვარ „შემოსევას აღმოსავლეთიდან“? არ გამიკვირდება, თუ რუსეთიდან გაზიდულ კაპიტალს, უკანონოდ გამოაცხადებენ და რომელიმე ეკოლოგიური ფონდის სასარგებლოდ მოახდენენ მის ექსპროპრიაციას. ჩვენს სქელჯიბიანებს ბოლომდე გაფცქვნიან“.

ადარ აღარც კაპიტალი იქნება, ადარ ოლიგარქები „როგორც კლასი“.

მანამდე კი გრძელდება ქვეყნის ძარცვა რუსი ოლიგარქების მიერ, და კრიზისი ძლიერდება და ღრმავდება.

ეს ვითარება ფედერალურ ხელისუფლებას, რასაკვირველია, შეუმჩნეველი არ დარჩენია, იგი სახელმწიფო პოლიტიკის რანგში აიყვანა.

დღეს უსახოა რუსეთი.

ეს ლუმპენელიტას არ აწუხებს, არ დარდობენ ამას ოლიგარქები, რომლებსაც შეუძლიათ მილიონები გადაყარონ ინგლისის ფუბბურთელთა გუნდის საყიდლად (ჩუკოტკის გუბერნატორი აბრამოვიჩი), თავიანთი პრესტიჟის ასამაღლებლად (სოლომონ ისაკიზ მეჯღანუაშვილი, მაკარ ტყუილ-კოტრიაშვილი „ენიამობაზე“ ოცნებობდნენ: პრინციპულად არაფერი იცვლება – აქვთ ფული, სურთ სახელი და დიდება), რუსეთის სახელმწიფოებრიობა კი ფეხებზე ჰკიდიათ.

ლუდოვიკო XIV-ს ვარიაცია: სახელმწიფო მე ვარ, იგყვის ნებისმიერი აბრამოვიჩი, სოდორკოვსკი, ფრიდმანი და ასე შემდეგ.

იგყვიან დღეს, ხვალ კი ხელში ქვედა კიდურები შერჩებათ.

ახლა, ამ უთუოდ დილეტანტური ფრაზეოლოგიიდან (რადგან ჩემია), პროფესიონალის მსჯელობაზე გადავიდეთ და დავასრულოთ წერილი.

ზემოთ რამდენიმეჯერ უკვე ციტირებული პოლიტოლოგი წერს:

„დღეს არის ერთადერთი მესახელმწიფო – აშშ, თუმცა რუსეთს კვლავ აწუხებს ფანტომური ტკივილები. ჩვენ მიმდეულობის ცენტრიც კი არ გვეთქმის. ასეთია ჩინეთი, ევროთიანებული ისლამი და ერთიანი ევროპა (არც საფრანგეთს, არც გერმანიას უნარი არ შესწევთ, ითამაშონ სოლიდური როლი).

რუსეთი მსოფლიო ასპარეზზე არის მხოლოდ ფაქტორი, თითქმის „მესამე მსოფლიოს ქვეყანა“. ჩვენებს არ სურთ, აღიარონ ეს. თუ ამ ცენტრებიდან „მრავალპოლუსიანი მსოფლიოს“ ან „ევრაზიის“ სცენარით სამი მგაცებლიდან რომელიმეს – ჩინეთს, ისლამს, ევროპას – ლუკმად რუსეთს მივუგდებთ, იმისთვის, რომ მათ ამერიკელი ლომი გაგლეჯონ, დავიღუპებით. როგორ უნდა გძულდეს აშშ, მისი დამარცხებისთვის საკუთარი ქვეყანა რომ გაწირო?!

მაგრამ მათ ავიწყდებათ, რომ „საზარბაზნე ხორცის“ როდესმა რუსეთში სულ უფრო კლებულობს. მოსახლეობა დეგრადირდება ფიზიკურად, მალე ვეღარავის გავაგზავნით ახალი გეოპოლიტიკური ომების ფრონტებზე. აღარაფერი დაგვრჩენია იმის გარდა, რომ დავდგეთ ფეხზე და სხვისი ჩექმების ლოკვას შევევშვათ“.

აი, ასეთია კატეგორიული მოთხოვნა. მწარე სიმართლეა.

ამერიკის ელჩს რიჩარდ მაილსს ჩვენმა ინტელიგენციამ მართალი წერილი მისწერა. დამეთანხმებით, მისაწერი იყო: მისი ქვეყნის პრეზიდენტი საქართველოს პარტნიორ ქვეყნად მიიჩნევს, მაილსს კორექტივები შეაქვს.

ჯორჯ ბუშმა იცის, რა არის საქართველო.

მაილსმა არა. სამწუხაროდ. ქართულმა ინტელიგენციამ ეს ტაქტიანად უთხრა.

მადლობა ღმერთს, წელში გავიმართეთ, ფეხზე ვდგავართ. დიდი დახმარებისთვის ამერიკას გულწრფელად ვეუბნებით მადლობას – ჩვენც და ჩვენი შთამომავლობაც ეტყვის.

ხოლო ჩექმების ლოკვა... გეკადრებათ?!.

* * *

„ᲣᲛᲝᲩᲠᲘᲡ ᲝᲣᲓᲔᲕᲔᲚᲛᲐ ᲛᲔᲖᲔᲚᲓᲘᲗᲐᲕᲠᲔᲑᲛᲐ ᲞᲘᲚᲐᲢᲐᲡ: ᲜᲣ ᲓᲐᲕᲬᲔᲠ: „ᲝᲣᲓᲔᲕᲔᲚᲗᲐ ᲛᲔᲤᲔ“, ᲐᲠᲐᲛᲔᲓ ᲛᲐᲜ ᲗᲥᲐ „ᲛᲔ ᲕᲐᲠ ᲝᲣᲓᲔᲕᲔᲚᲗᲐ ᲛᲔᲤᲔ“.

ᲛᲘᲖᲒᲐᲠᲘ ᲞᲘᲚᲐᲢᲘᲡ: „ᲠᲐᲖᲘ ᲓᲐᲬᲔᲠᲔ, ᲓᲐᲬᲔᲠᲔ“.

ᲐᲮᲚᲘ ᲐᲚᲘᲛᲘᲐ, ᲘᲝᲐᲜᲔ 19, 21-22.

ᲐᲠᲛᲐᲖ ᲡᲐᲜᲘᲔᲚᲘᲫᲔ.

* *პოლონელებს რაგომღაც გამორჩათ ამ სიაში ბორის ბერეზოვსკის შეყვანა, რომელიც (მისი ინტერვიუების მიხედვით) 3-4 მილიარდი დოლარის მფლობელია. არ არის ამ სიაში რუსეთში მოღვაწე ჩვენებური მილიონერი კახა ბენდუქიძეც.*

ᲔᲙᲝᲜᲝᲛᲘᲙᲐ

ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲒᲐᲩᲔᲩᲘᲚᲐᲫᲔ: ᲖᲔᲓᲛᲔᲢᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲖᲔᲑᲐ ᲓᲐᲛᲦᲣᲞᲕᲔᲚᲘᲐ

ᲓᲦᲔᲡ ᲐᲛᲐ ᲗᲣ ᲘᲛ ᲙᲘᲗᲮᲕᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲖᲔᲑᲘᲡ ᲪᲮᲝᲠᲕᲔᲑᲘᲡ ᲜᲝᲠᲛᲐᲓ ᲐᲠᲘᲡ ᲥᲪᲣᲚᲘ. ᲛᲘᲗᲮᲝᲗ ᲥᲣᲮᲐᲛᲘ ᲤᲣᲮᲘ ᲠᲝᲛ ᲒᲐᲓᲐᲣᲑᲠᲣᲜᲓᲔᲡ, ᲛᲐᲒᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲒᲐᲜᲘ ᲐᲛᲘᲡᲐᲡᲐᲪ ᲔᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲘᲗᲮᲕᲔᲑᲘᲡ. ᲛᲐᲒᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲒᲐᲜᲘ ᲐᲛᲘᲡᲐᲡᲐᲪ ᲔᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲘᲗᲮᲕᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲗ ᲐᲛᲘᲡᲐᲡᲐᲪ ᲔᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲘᲗᲮᲕᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲗ 6 ᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲜᲘᲮᲝᲠᲪᲘᲔᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲝᲜᲘᲡᲫᲘᲔᲑᲗᲐ ᲓᲐᲗᲕᲐᲚᲘᲔᲠᲔᲑᲐ-ᲨᲔᲤᲐᲡᲔᲑᲐ.

ᲣᲙᲐᲜᲐᲡᲬᲐᲕᲚᲔᲚᲛᲐ ᲕᲐᲮᲢᲐᲜ�გ ᲬᲘᲙᲚᲐᲠᲘᲐ IFAD ᲒᲣᲤᲚᲔᲑᲠᲘᲗᲘᲡ, ᲗᲘᲗᲚᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲛᲘᲪᲣᲚᲔᲑᲘᲗ ᲡᲮᲕᲐ ᲤᲘᲠᲛᲔᲑᲘᲡ ᲐᲮᲠᲘᲡ: „ᲩᲕᲔᲜ, ᲗᲣᲠᲛᲔ, ᲐᲥᲐᲛᲓᲔ ᲐᲠ ᲒᲕᲘᲜᲓᲐ ᲓᲐᲛᲐᲛᲐᲨᲕᲐᲗ ᲗᲐᲕᲘᲡᲘᲗ ᲠᲔᲠᲘᲤᲘᲪᲘᲠᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲘ“, – ᲐᲪᲘᲗᲐᲕᲔᲑᲓᲔᲑᲘᲡ ᲘᲡᲘᲜᲘ.

ᲙᲐᲠᲒᲝᲤᲘᲚᲘᲡ ᲫᲕᲔᲚᲘ ᲯᲘᲛᲔᲑᲘ, ᲐᲚᲐᲑᲐᲛ, ᲒᲐᲓᲐᲯᲘᲛᲓᲔ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲭᲘᲠᲝᲗᲐ ᲓᲐᲛᲐᲛᲐᲨᲕᲐᲗ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘᲡ ᲛᲘᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲔᲑᲘᲡ ᲓᲘᲠᲔᲥᲢᲝᲠᲘ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲒᲐᲩᲔᲩᲘᲚᲐᲫᲔ: „ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲔᲠᲗᲐᲓᲐᲠᲘᲗᲘ ᲛᲔᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ – ᲐᲨᲨ, ᲗᲣᲛᲪᲐ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲙᲕᲚᲐᲕ ᲐᲬᲣᲮᲔᲑᲡ ᲤᲐᲜᲢᲝᲛᲣᲠᲘ ᲢᲙᲘᲕᲘᲚᲔᲑᲘ. ᲩᲕᲔᲜ ᲛᲘᲖᲘᲡᲐᲪ ᲪᲔᲜᲢᲠᲘᲪ ᲙᲘ ᲐᲠ ᲒᲕᲔᲗᲥᲛᲘᲡ. ᲐᲡᲔᲗᲘᲐ ᲩᲘᲜᲔᲗᲘ, ᲔᲠᲗᲐᲠᲗᲘᲐᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲘᲡᲚᲐᲛᲘ ᲓᲐ ᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲘ ᲔᲕᲠᲝᲞᲐ (ᲐᲠᲪ ᲡᲐᲤᲠᲐᲜᲒᲔᲗᲡᲘ, ᲐᲠᲪ ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲐᲡ ᲣᲜᲐᲠᲘ ᲐᲠ ᲛᲔᲡᲬᲔᲕᲔᲗ, ᲗᲐᲛᲐᲨᲝᲜᲗ ᲡᲘᲚᲘᲓᲘᲠᲘ ᲠᲝᲚᲘ).

ᲠᲣᲡᲔᲗᲘ ᲛᲡᲝᲤᲚᲘᲝᲡ ᲐᲡᲐᲠᲐᲖᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲮᲝᲚᲝᲓ ᲤᲐᲥᲢᲝᲠᲘ, ᲗᲘᲗᲘᲥᲛᲘᲡ „ᲛᲔᲡᲐᲛᲔ ᲛᲡᲝᲤᲚᲘᲝᲡ ᲥᲕᲔᲧᲜᲐᲡ“. ᲩᲕᲔᲜᲔᲑᲘ ᲐᲠ ᲡᲣᲠᲗ, ᲐᲦᲐᲠᲘᲡ ᲔᲡ. ᲗᲣ ᲐᲛ ᲪᲔᲜᲢᲠᲘᲪᲘᲓᲐᲜ „ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲞᲝᲚᲣᲡᲘᲐᲜᲘ ᲛᲡᲝᲤᲚᲘᲝᲡ“ ᲐᲜ „ᲔᲕᲠᲐᲖᲘᲡ“ ᲡᲘᲪᲔᲠᲘᲗ ᲡᲐᲛᲘ ᲛᲪᲔᲑᲔᲚᲘᲓᲐᲜ ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲛᲔᲪ – ᲩᲘᲜᲔᲗᲘ, ᲘᲡᲚᲐᲛᲘ, ᲔᲕᲠᲝᲞᲐ – ᲚᲣᲙᲛᲐᲓ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘ ᲛᲘᲕᲣᲒᲓᲔᲗ, ᲘᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲠᲝᲛ ᲛᲐᲗ ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲔᲚᲘ ᲚᲝᲛᲘ ᲒᲐᲒᲚᲔᲯᲝᲜ, ᲓᲐᲕᲘᲓᲘᲣᲞᲔᲑᲝᲗ. ᲠᲝᲒᲝᲠ ᲣᲜᲓᲐ ᲒᲣᲚᲓᲔᲓᲘᲗ ᲐᲛᲘ, ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲛᲐᲠᲪᲮᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲐᲙᲣᲗᲐᲠᲘ ᲥᲕᲔᲧᲜᲐ ᲠᲝᲛ ᲒᲐᲬᲘᲠᲝ?!

ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲛᲐᲗ ᲐᲕᲘᲬᲧᲔᲑᲐᲗ, ᲠᲝᲛ „ᲡᲐᲖᲐᲠᲑᲐᲖᲜᲔ ᲮᲝᲠᲪᲘᲡ“ ᲠᲐᲝᲓᲔᲡᲜᲝᲑᲐ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲡᲣᲚ ᲣᲤᲠᲝ ᲙᲚᲔᲑᲣᲚᲝᲡᲚ. ᲛᲝᲡᲐᲮᲚᲔᲝᲑᲐ ᲓᲔᲒᲠᲐᲓᲘᲠᲓᲔᲑᲐ ᲤᲘᲖᲘᲙᲣᲠᲐᲓ, ᲛᲐᲚᲔ ᲕᲔᲦᲐᲠᲐᲕᲘᲗ ᲒᲐᲕᲘᲒᲖᲐᲕᲜᲘᲗ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲒᲔᲝᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲝᲛᲔᲑᲘᲡ ᲤᲠᲝᲜᲢᲔᲑᲖᲔ. ᲐᲦᲐᲠᲐᲤᲔᲠᲘ ᲓᲐᲒᲠᲩᲠᲘᲚᲐ ᲘᲛᲘᲡ ᲒᲐᲠᲔᲨᲔ, ᲠᲝᲛ ᲓᲐᲕᲓᲒᲔᲗ ᲤᲣᲮᲘᲡ ᲖᲔ ᲓᲐᲕᲐᲡᲠᲣᲚᲝᲗ ᲩᲔᲠᲩᲔᲑᲘᲡ ᲚᲝᲙᲕᲐᲡ ᲨᲔᲕᲔᲓᲘᲗ“.

ᲐᲮᲚᲐ, ᲐᲛ ᲣᲗᲣᲗᲣᲓ ᲓᲘᲚᲘᲢᲐᲜᲢᲣᲠᲘ ᲤᲠᲐᲖᲔᲝᲚᲝᲒᲘᲓᲐᲜ (ᲠᲐᲓᲒᲐᲜ ᲩᲔᲛᲘᲐ), ᲞᲠᲝᲤᲔᲡᲘᲝᲜᲐᲚᲘᲡ ᲛᲡᲯᲔᲚᲝᲑᲐᲖᲔ ᲒᲐᲓᲐᲕᲘᲓᲔᲗ ᲓᲐ ᲓᲐᲕᲐᲡᲠᲣᲚᲝᲗ ᲬᲔᲠᲘᲚᲘ.

ᲖᲔᲛᲝᲗ ᲠᲐᲛᲓᲔᲜᲘᲛᲔᲯᲔᲠ ᲕᲔᲠ ᲬᲔᲠᲡ (ᲠᲐᲡᲐᲪ ᲝᲚᲘᲒᲐᲠᲥᲘᲔᲑᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲘᲡᲢᲣᲚᲘ ᲤᲣᲚᲘᲡ ᲛᲝᲛᲒᲔᲑᲐ ᲞᲐᲞᲐᲠᲐ, ᲓᲐ ᲡᲮᲕᲐ ᲜᲔᲑᲘᲡᲛᲘᲔᲠᲘ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲣᲤᲠᲝ ᲛᲬᲐᲠᲔ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲡᲐᲛᲬᲘᲜᲝ ᲞᲘᲠᲘ ᲓᲐ ᲐᲠᲐᲠᲐ ᲛᲔᲠᲘᲜᲘᲡ ᲞᲘᲠᲘ ᲓᲐ ᲐᲠᲐᲠᲐ ᲛᲔᲠᲘᲜᲘᲡ ᲞᲘᲠᲘ.

ᲠᲣᲡᲔᲗᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘ. ᲐᲠᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡ ᲛᲘᲗᲘᲥᲛᲘᲡ „ᲛᲔᲡᲐᲛᲔ ᲡᲐᲛᲘᲡ ᲛᲡᲝᲤᲚᲘᲝᲡ ᲥᲕᲔᲧᲜᲐᲡ“ ᲐᲠ ᲛᲘᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲗ ᲗᲣ ᲐᲠᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡ ᲛᲘᲗᲘᲥᲛᲘᲡ ᲐᲠᲡᲘ ᲐᲠᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡ ᲛᲘᲗᲘᲥᲛᲘᲡ ᲐᲠᲡᲘ.

ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲐᲦᲐᲠᲘᲡ „ᲗᲐᲛᲐᲨᲘᲡ ᲘᲡᲘᲗᲘ ᲤᲣᲚᲘ“, როცა ოლიგარქი პოლიტიკაში არ მიძვრება, სახელმწიფოს ბიზნესში არ ერევა. მართალია, მათივე სპეციალისტების აღიარებით, ეს პრინციპი მრავალგზის დაირღვა, მაგრამ მაინც ამოსავალ წერტილად არის მიჩნეული.

პარალელური, რუსულ-ქართული (პირობითად) ერთი მაგალითი ჩვენი სინამდვილიდან ამას ადასტურებს: რუსეთში მოღვაწე წარმატებულ ბიზნესმენს ივანიშვილს საქართველოში აქვს ტელეარხი, რომელიც აბსოლუტურად დეპოლიტიზებულია.

---

* *პოლონელებს რაგომღაც გამორჩათ ამ სიაში ბორის ბერეზოვსკის შეყვანა, რომელიც (მისი ინტერვიუების მიხედვით) 3-4 მილიარდი დოლარის მფლობელია. არ არის ამ სიაში რუსეთში მოღვაწე ჩვენებური მილიონერი კახა ბენდუქიძეც.*

ᲝᲚᲘᲒᲐᲠᲥᲝᲑᲐ, ᲠᲝᲒᲝᲠᲪ ᲡᲐᲣᲛᲐᲬᲕᲘᲚᲝ ᲡᲔᲜᲘ

ᲓᲐ ᲝᲚᲘᲒᲐᲠᲥᲔᲑᲘᲡ ᲙᲐᲞᲘᲢᲐᲚᲘ. ᲠᲝᲒᲝᲠᲪ ᲤᲐᲡᲐᲨᲚᲘᲚᲘ ᲤᲐᲘᲚᲘ

ᲛᲡᲝᲤᲚᲘᲝᲛᲘ ᲣᲛᲔᲓᲘᲓᲠᲔᲑᲘᲡᲐ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲗᲐ ᲑᲘᲚ ᲒᲣᲝᲗᲘᲡᲐ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲤᲣᲚᲘᲡ ᲛᲝᲒᲖᲔᲑᲐ ᲞᲐᲙᲐᲠᲐ, ᲓᲐᲥᲘᲠᲐᲕᲔᲑᲣᲚᲘ ᲝᲗᲮᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲛᲚᲔᲚᲘᲐ, რაც რუსეთის ფედერაციის ბიუჯეტის ტოლფარდია.

ძალიან საინტერესოა, რომ „ცხელი ათეულის“სამუალო წლოვანება 40 წელია, ყველასი ერთად – 42 წელიწადი*.

ნიშნავს თუ არა ეს, რომ ახალგაზრდა კაპიტალისტებს დიდი და საინტერესო პერსპექტივა აქვთ?

აი, აქ ჩნდება ბევრი კითხვის ნიშანი.

პერსპექტივა, მოგეხსენებათ, არსებულიდან გამომდინარეობს, მას ეფუძნება. ჩვენს შემთხვევაში კაპიტალის პერსპექტივამ არსებული რეალობიდან უნდა აიღოს სტარტი.

სტარტი სოლიდურია. მაშასადამე, მომავალიც საიმედო და ახალი მილიარდების მომტანი უნდა იყოს.

მართლა ასეა?

ყველამ (ზოგმა კი საკუთარ ბიოგრაფიაზე უკეთ) იცის, რომ სხვებსაც აქვთ. მაგრამ ყველა სხვას, ჩართავ, და ისეთ პოლიტიკურ ნალექს დაგიგოვებს, რომ ვერანაირი მარჩიელი ვერ გეტყვის, ხვალ რა გელის და რა უნდა გააკეთო.

მე არაფერს ვამბობ ბადრი პატარკაციშვილზე, რომელიც უნიკალური ფენომენია, ეროვნული და რომლის მედია-ჰოლდინგი ზომიერ ცენტრისტულ პოზიციაზე დგას, ხოლო თავად იგი (სხვათაგან განსხვავებით) სიმდიდრის გამრავლებას პოლიტიკური აქტივობით სულაც არ ცდილობს.

ერთი სიტყვით, საზოგადოების სისტემა – მდიდარი – ღარიბი – საქართველოშიც და რუსეთშიც უკვე ჩამოყალიბებულია. იდეალურს მას ვერ უწოდებ. რაც არის ეგ არის. ეს სწორედ იმ მინუსების გამო, რომლებიც მას ახასიათებს და რაც არმქონეთა (უმრავლესობის) დიდ უკმაყოფილებას და ანტაგონისტურ დამოკიდებულებას იწვევს, დღის წესრიგში დგება მისი დემონტაჟის საკითხი. მაგრამ რა გზით? რევოლუციური შეტევის, ნაციონალიზაციის გზით, – გვიპასუხებენ ნათელაშვილი და საკაშვილი. კი არ გვიპასუხებენ, გაატორებული პროპაგანდით გადაგვევლიან და გადაგვთელავენ.

მიიღეს მათ ამ პოპულიზმის გამო პასუხი, როცა შუა საუკუნეებისკენ, „ვეჩესკენ“ დაბრუნება შეახსენეს, მაგრამ ამ გაჭენებულ ცხენებს მხოლოდ დედაკაცი შეაჩერებს, ისიც რუსულ ფრთიან ფრაზაში.

სპეციალისტები კი ამბობენ (ამჯერად რუს სპეციალისტებს დავესესხებ): ამ სისტემის „უხეში დემონტაჟი გამოიწვევს სოციალურ აფეთქებას, რომელიც ქვეყანას წარსულში, არეულობასა და ქაოსში გადაისვრის“.

მაშ, რა გამოსავალი არსებობს?

არის ერთადერთი – ევოლუციური განვითარების გზა, ანუ ისეთი საკანონმდებლო ბაზის შექმნა, რომელიც მდიდარს და ღარიბს ურთიერთდაინტერესების სივრცეში მოაქცევს: მდიდარს სურს რომ ღარიბს დაეხმაროს, ღარიბს უნდა, რომ მდიდარი უფრო შეძლებული გახდეს.

ახლა კი რა ვითარებაა სოციალურად არაერთგვაროვან ჩვენს საზოგადოებაში? – რაც ერთისთვის კარგია, მეორისთვის არის ცუდი. ერთიანი ეროვნული იდეის უქონლობის პირობებში ასეთი სიტუაცია კონფრონტაციის მუდმივმოქმედ გენერატორად გრანსფორმირდება, დაპირისპირება ცხოვრების წესი ხდება ყოფითსა თუ პატარკიათა შორის ურთიერთობებში.

მაგრამ, მოდით, დავუბრუნდეთ პოლიგოლოგ კურგინიანს, რომელიც ამასობაში ეგეს დაგვიწყდათ კიდეც.

შეგახსენებთ, რომ იგი ლაპარაკობდა ოლიგარქების, როგორც კლასის, გაქრობის შესახებ.

„ადამიანებს ფულის გამო „კრამიგი დაუცურდათ“. საკმარისია, დასავლეთმა შეაშინოს ჩვენი მდიდრები იმის პერსპექტივით, რომ საყოველთაოდ საცნობარს გახდის მათს სანანკო ანგარიშებს, და ისინი მშად არიან, უყოყმანოდ გაყიდონ მშობლიური ქვეყანა“.

ავტორი კატეგორიულად აცხადებს, რომ ელიტა (იგი მას ლუმპენელიტად მოიხსენიებს) თხუთმეტი წლის მანძილზე ძარცვავდა ქვეყანას და მან ყველაფერი წაიღო, რისი წაღებაც შეიძლებოდა, და თუ რამე დარჩა, იმასაც წარმატებით მოიპარავს. შემდეგ კი „აუცილებლობის შემთხვევაში დასავლეთში „გადაიხვეწება“. ამასთან, ცოტა ვინმეს თუ აწუხებს შეკითხვა, ელოდებიან კი დასავლეთში ამგვარ „შემოსევას აღმოსავლეთიდან“? არ გამიკვირდება, თუ რუსეთიდან გაზიდულ კაპიტალს, უკანონოდ გამოაცხადებენ და რომელიმე ეკოლოგიური ფონდის სასარგებლოდ მოახდენენ მის ექსპროპრიაციას. ჩვენს სქელჯიბიანებს ბოლომდე გაფცქვნიან“.

ადარ აღარც კაპიტალი იქნება, ადარ ოლიგარქები „როგორც კლასი“.

მანამდე კი გრძელდება ქვეყნის ძარცვა რუსი ოლიგარქების მიერ, და კრიზისი ძლიერდება და ღრმავდება.

ეს ვითარება ფედერალურ ხელისუფლებას, რასაკვირველია, შეუმჩნეველი არ დარჩენია, იგი სახელმწიფო პოლიტიკის რანგში აიყვანა.

დღეს უსახოა რუსეთი.

ეს ლუმპენელიტას არ აწუხებს, არ დარდობენ ამას ოლიგარქები, რომლებსაც შეუძლიათ მილიონები გადაყარონ ინგლისის ფუბბურთელთა გუნდის საყიდლად (ჩუკოტკის გუბერნატორი აბრამოვიჩი), თავიანთი პრესტიჟის ასამაღლებლად (სოლომონ ისაკიზ მეჯღანუაშვილი, მაკარ ტყუილ-კოტრიაშვილი „ენიამობაზე“ ოცნებობდნენ: პრინციპულად არაფერი იცვლება – აქვთ ფული, სურთ სახელი და დიდება), რუსეთის სახელმწიფოებრიობა კი ფეხებზე ჰკიდიათ.

ლუდოვიკო XIV-ს ვარიაცია: სახელმწიფო მე ვარ, იგყვის ნებისმიერი აბრამოვიჩი, სოდორკოვსკი, ფრიდმანი და ასე შემდეგ.

იგყვიან დღეს, ხვალ კი ხელში ქვედა კიდურები შერჩებათ.

ახლა, ამ უთუოდ დილეტანტური ფრაზეოლოგიიდან (რადგან ჩემია), პროფესიონალის მსჯელობაზე გადავიდეთ და დავასრულოთ წერილი.

ზემოთ რამდენიმეჯერ უკვე ციტირებული პოლიტოლოგი წერს:

„დღეს არის ერთადერთი მესახელმწიფო – აშშ, თუმცა რუსეთს კვლავ აწუხებს ფანტომური ტკივილები. ჩვენ მიმდეულობის ცენტრიც კი არ გვეთქმის. ასეთია ჩინეთი, ევროთიანებული ისლამი და ერთიანი ევროპა (არც საფრანგეთს, არც გერმანიას უნარი არ შესწევთ, ითამაშონ სოლიდური როლი).

რუსეთი მსოფლიო ასპარეზზე არის მხოლოდ ფაქტორი, თითქმის „მესამე მსოფლიოს ქვეყანა“. ჩვენებს არ სურთ, აღიარონ ეს. თუ ამ ცენტრებიდან „მრავალპოლუსიანი მსოფლიოს“ ან „ევრაზიის“ სცენარით სამი მგაცებლიდან რომელიმეს – ჩინეთს, ისლამს, ევროპას – ლუკმად რუსეთს მივუგდებთ, იმისთვის, რომ მათ ამერიკელი ლომი გაგლეჯონ, დავიღუპებით. როგორ უნდა გძულდეს აშშ, მისი დამარცხებისთვის საკუთარი ქვეყანა რომ გაწირო?!

მაგრამ მათ ავიწყდებათ, რომ „საზარბაზნე ხორცის“ როდესმა რუსეთში სულ უფრო კლებულობს. მოსახლეობა დეგრადირდება ფიზიკურად, მალე ვეღარავის გავაგზავნით ახალი გეოპოლიტიკური ომების ფრონტებზე. აღარაფერი დაგვრჩენია იმის გარდა, რომ დავდგეთ ფეხზე და სხვისი ჩექმების ლოკვას შევევშვათ“.

აი, ასეთია კატეგორიული მოთხოვნა. მწარე სიმართლეა.

ამერიკის ელჩს რიჩარდ მაილსს ჩვენმა ინტელიგენციამ მართალი წერილი მისწერა. დამეთანხმებით, მისაწერი იყო: მისი ქვეყნის პრეზიდენტი საქართველოს პარტნიორ ქვეყნად მიიჩნევს, მაილსს კორექტივები შეაქვს.

ჯორჯ ბუშმა იცის, რა არის საქართველო.

მაილსმა არა. სამწუხაროდ. ქართულმა ინტელიგენციამ ეს ტაქტიანად უთხრა.

მადლობა ღმერთს, წელში გავიმართეთ, ფეხზე ვდგავართ. დიდი დახმარებისთვის ამერიკას გულწრფელად ვეუბნებით მადლობას – ჩვენც და ჩვენი შთამომავლობაც ეტყვის.

ხოლო ჩექმების ლოკვა... გეკადრებათ?!.

* * *

„ᲣᲛᲝᲩᲠᲘᲡ ᲝᲣᲓᲔᲕᲔᲚᲛᲐ ᲛᲔᲖᲔᲚᲓᲘᲗᲐᲕᲠᲔᲑᲛᲐ ᲞᲘᲚᲐᲢᲐᲡ: ᲜᲣ ᲓᲐᲕᲬᲔᲠ: „ᲝᲣᲓᲔᲕᲔᲚᲗᲐ ᲛᲔᲤᲔ“, ᲐᲠᲐᲛᲔᲓ ᲛᲐᲜ ᲗᲥᲐ „ᲛᲔ ᲕᲐᲠ ᲝᲣᲓᲔᲕᲔᲚᲗᲐ ᲛᲔᲤᲔ“.

ᲛᲘᲖᲒᲐᲠᲘ ᲞᲘᲚᲐᲢᲘᲡ: „ᲠᲐᲖᲘ ᲓᲐᲬᲔᲠᲔ, ᲓᲐᲬᲔᲠᲔ“.

ᲐᲮᲚᲘ ᲐᲚᲘᲛᲘᲐ, ᲘᲝᲐᲜᲔ 19, 21-22.

ᲐᲠᲛᲐᲖ ᲡᲐᲜᲘᲔᲚᲘᲫᲔ.

---

* *პოლონელებს რაგომღაც გამორჩათ ამ სიაში ბორის ბერეზოვსკის შეყვანა, რომელიც (მისი ინტერვიუების მიხედვით) 3-4 მილიარდი დოლარის მფლობელია. არ არის ამ სიაში რუსეთში მოღვაწე ჩვენებური მილიონერი კახა ბენდუქიძეც.*

პოეზია

ხუტა ბერულავა

სოლომონ მარაძენიძე

ეს სახელი და გვარი ძვირფასია ქართველი ხალხისათვის.

ბედმა მარგუნა, გამეცინო იგი, საკუთარი თვალით მეხილა რუსთაველის მეგალურგიულ ქარხანაში მისი მეთაურობით გაჩაღებული გარჯა ახალგაზრდა ქართველი მეფოლადეებისა.

მიხილავს იგი თბილისშიც, როდესაც საპატიო სახელმწიფოებრივ მოვალეობას ასრულებდა რესპუბლიკის მთავრობაში.

ერთ სადარბაზოში ვცხოვრობდით.

ბაგონი სოლომონი შეუდარებელი იყო თავის ოჯახში – უსაყვარლეს მეუღლესთან ერთად, შვილებში, ახლობლებში, სგუმრებში...

მეც გავაცილე ქალბაგონი ეთერი და ბაგონი სოლომონი, როდესაც ისინი მორეულ ინდოეთში გაემგზავრნენ.

მეგალურგიული საქმის დიდოსტატს ინდოელთათვის ფოლადის გიგანტის აგება დაევალა. მრავალმა და მრავალმა უწყის, რომ სოლომონ მარაძენიძემ იქაც ასახელა თავისი სალოცავი საქართველო.

საუბედუროდ, ქალბაგონ ეთერს ბედმა არგუნა უმწარესი ხვედრი, შორეთიდან ჩამოესვენებინა თავისი სახელოვანი მეუღლე, დიდი მამულიშვილი, რუსთაველ ერთ-ერთი უპირველესი გმირი.

განა მარგო რუსთავი, განა მარგო რესპუბლიკის დედაქალაქი, საქართველოს ყველა მხარის წარმომადგენლები, მოიმე ხალხთა მრავალრიცხოვანი დელეგაციების წევრები ცხარე ცრემლებით გამოეთხოვნენ უკვდავ ერისკაცს.

როგორც გუშინდელი დღე, ისე მახსოვს ყოველივე...

ქართველი ხალხის გულში ნიადაგ იცოცხლებს ლეგენდარული მეგალურგი – სოლომონ მარაძენიძე.

ძვირფასო მკითხველო!

ერთხელ დიდებული მწერლის ალექსანდრე ფადეევის რეკომენდაციით მე ვოლგისპირეთში, სტალინგრადში შემოქმედებითი მივლინებით გამგზავნეს, სადაც იმ დროს მეფოლადის ხელობას ეუფლებოდნენ ქართველი ჭაბუკები – რუსთავის გიგანტის მომავალი მსახურნი, მეც იქ გახლდით და ვაკვირდებოდი საქართველოს საგზურით ვოლგაზე გამგზავრებულ მეგირდეს. ბუნებრივია, უმადურობას როდი გამოვიჩენდი მათი გულისხმიერი მასწავლებლების მიმართაც.

ალექსანდრე ფადეევის მიერ გზადალოცვილმა ახალგაზრდა პოეტმა დავწერე პოემა, რომელიც დაბიეჭდა და გაზეთ „ლიტერატურულ საქართველოში“, ხოლო შემდეგ – რუსული თარგმანი ცურნალ „დრუჟბა ნაროდოვში“.

1952 წელს ალექსანდრე ფადეევის, კონსტანტინე სიმონოვის, ალექსეი სურკოვის, ანატოლი საფრონოვისა და სხვა მწერლების თაოსნობით, ასევე საქართველოს მწერალთა კავშირის მხარდაჭერით, ჩემი პოემა სტალინურ პრემიაზე წარადგინეს.

1953 წლის 5 მარტს გაზეთ „იზვესტიაში“ დაბიეჭდა შალვა დადიანის რეცენზია ამ ნაწარმოების შესახებ, ხოლო რამდენიმე დღით ადრე „კომსომოლსკაია პრავდამ“ გამოაქვეყნა გრიგოლ აბამიძის წერილი.

დიდი მწერლების – შალვა დადიანისა და გრიგოლ აბამიძის შეფასება, რა თქმა უნდა, ფართო საზოგადოების ყურადღებას მიიპყრობდა, მაგრამ რაღა დროს ეგ იყო:

1953 წლის 5 მარტს მწუხარება ბობოქრობდა მამინდელ დიდ ქვეყანაში.

სტალინური პრემიაც სტალინის გარდაცვალებისთანავე გაუქმდა...

შალვა დადიანისა და გრიგოლ აბამიძის წერილებიც, ვგონებ, საქართველოში არავის წაუკითხავს მაშინ, გარდა ცნობილი კრიტიკოსის ბესო ღღენტანისა. პირველთაგანი, ვინც მომილოცა „იზვესტიისა“ და „კომსომოლსკაია პრავდის“ იმდროინდელი გამოხმაურებანი, ბაგონი ბესო გახლდათ...

ალექსანდრე ფადეევი – ქართველი ხალხის უანგარო მეგობრის სახელი მაინც კეთილად დამეხედა. სულ ახლახან მომენიჭა მისი სახელობის საერთაშორისო პრემია და ოქროს მედალი.

მეგადრე იმან გამახარა, რომ ჩემთვის ამ მოულოდნელ გადაწყვეტილებას ხელს აწერენ სერგეი მიხალკოვი, რასულ გამზაგოვი, იური ბონდარევი, მუსთაი ქარიმი, არსენი ლარიონოვი, დავით კუბულგინოვი, იური ვინოგრადოვი, შავქათ ნიაბი, რიფათ მუპამედოვი, ნურლან ორაზალინი, ნადირბეკ ალიმბეკოვი, ისხან მამბამი, ჩემი სახელოვანი თანამემამულენი – ალექსანდრე ებანოიძე და ალან ონანიანი...

სიტყვა გამიგრძელდა, მაგრამ სოლომონ მარაძენიძის ძვირფას სახელს მაინც რა დამავიწყებს!

მადლობელი ვარ გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ ხელმძღვანელობისა, რომელმაც თავგამიანად დამითმო ადგილი, რათა მკითხველს კვლავ შევახსენო ჩემი ადრინდელი, საფუძვლიანად შეცვლილი პოემა-რომანის რამდენიმე ადგილი, მარად დაუვიწყარ ბაგონ სოლომონსაც რომ ეძღვნება.

ვიმედოვნებ, ჩემს ამ წიგნსაც, ისევე, როგორც უკვე დასაბეჭდად გამმზადებულ ცხრაგომეულს, მალე ეღირსება სინათლე დღისა.

25 ივლისი, 2003 წელი.

რუსთაველი

ფიგნი მეორე

კარი მეხუთე

ვრახვილ, როდესაც ცვლილის წინ მდგარი
ვფიქრობდი გაბრრის ახალ წვრილზე,
— ვანო, ეს შენი შეგირდი არი! —
მითხრა სოლომონ მარაძენიძემ.

მითხრა და მხარზე ხელი დამადო,
ხმა თბილი ჰქონდა, ძმაო, კილოდა.
ვით ხაიდუმლო წრფელი გამანდო,
და ახალბედა გადმომილოდა.

მანამდეც ვზრდიდი თუმცა შეგირდებს
და არ მიმძიმდა აღმზრდელის როლი,
წამით შევფიოლე უფალს, შემინდე, —
სადა მაქვს თავი
ამ დვეის მოელის!

— სადამოს ჩემთან თუ ამოიელი,
მე წაგაკითხავ ამ ბიჭის ბარათს! —
მარაძენიძემ ჩუმად, ტოლივით
მიზურნული და წაიღო ჩქარა.

შევსედე ემაწვილს, ეს დალოცვილი
რამხიმადდა... რას უგაჯს თმები...
— ენახეს ე�ილზე მეტად მოცდილი! —
ჩემს თავს დავცინი და გულზე ვსკდები.

სად რუსთავი და სად ეს ბოკვერი,
რომ აბრიალებს თვალებს ლომივით!
თუ გამოჩნდება სადმე ოსური,
თუ გამოჩნდება სადმე ლტოლვილი,

მე მიგზავნიან გასაბარსავად,
არა მაქვს მთგან ბადა და ბილი...
სასელი ეკითხე,
— თემო გასლავარო,
ზურაბ ხეთელის მეოთხე შვილი!

— შმობლები ყვანან?
— მამაც და დედაც.
მამა ჩვენიეე ხოფლისთავია,
ცხრა და-ძმა მეავს და, განასათ, ნეტავ,
სანდასან ერთად როგორ ბდავიან!

გაგიხარია, ბასუხს მიძლეკდა,
ვითარცა წერო, კისერაწეკილი,
რისთვისაც მერე ნაგოვლიან გმირად,
რისთვისაც მერე ქვეკანა გაქვს!

მაინც რა თრთოლვით იწვება მუდამ
მცირე არის თუ დიდი ოცნება,
რომელსაც დიდსანს უმზერენ მრუდად,
რომელსაც მერე ვთვლით ხოცრებად!

როგორც ცხოერობენ, რა მოკრძალებით
კეთილი ხალმის უუქმდებლვნი,
რომ არ გაურბიან ცისკენ თვალები,
რომ არ უმძვენენთ გულმკერდს მედალი!

აგვბენ ტაძრებს, გიგანტებს ქმნიან,
ხახახლვები აბეავთ ცათამდი.
იწვიან, ვიდრე — ადრე თუ გვიან —
დაიკენენებენ: — ნანა, გეთაყვა...

თაყვანთ გმირულ ფეხწლსა და ამაგს
არ ამადლიან ქვეკენად არავის.
ცათამბჯენების მშენებელს თამამს
თავისთვის არც კი რნება კარავი.

ხამეიც არა აქეთ ტაძრის თუ ქარხნის,
რაიც ააგეს თამა ხელებმა,
ააგეს, როგორც მშობელი ხალხის
ხიამაეე და საკეირეველება.

მათ ხელწერილი არ უთხოვიათ,
არცა დიდება, არც ყიდდოვები,
და უფსოვრიათ, რაც უფსოვრიათ,
ქვეკნის მადალი საჭიროებით.

თვალში გვეცემა ამაგი ზოგის,
რაკინდ დაბრმავდეს ბეხსიერება,
ხელალსკაცებსაც ხიამენ მოჰგვრის
მათი ხიკეთის მშეკნიერება.

ზოგის კი მეტად მცირეა დვაწლი,
მეცრე, ალალი და უანგარო,
ნირადდანიეთ იწეოდა კეცი,
ვერ ააკეერა მაინც ხამეარო.

მაგრამ ეკეთენის ეეკალის უკლებლივ
არდავიწეკნის კეთილი ხიტეკვა!
ოდეს მომავალს ვეხაუბრვითო,
ეს უნდა ითქვას, მთელი ხმით ითქვას.

ამას დღეს ვამბობ, როცა მწადია
შარამენთის ენის ხვნო ვგარი,
ვინც ვერ გაუმდო შეოთვის დარდიანს
და კილკეტაში დაეცა მეკდარი.

არა მშორდება ფიქრი დილიდან,
ვითარცა დარდი უმეკდებელი,
ზამორეთეს შეილობილი და
რუსთავის ერთი უუმედებელი!

* * *

ამის დამწერი გახლავს ემაწვილი,
შარამენთიმეს ვინც ნამაბარა.
თუკი ვერ მივეკე ხულის ნაწილი.
არ გამიშვია ოვთის ანაბარა.

რამდენი მახსოვს ხეთელის მხეკეხი!
რუსთავეკალაკის მხედრების რაზმიც,
ხომ ხედავ, როგორც დროის ნათება.
ხოფლის წიალში რომ იბადება.

კარი მერვე

ბრძოლა უხილავს ვინაც ნამდვილი
და უშრომია ნამუხიანად,
მისთვის როდია, ვფიცავ, ადვილი
დაემეკიდობის წარხულს მოდიანად.

უარი სტეორცნოს წარხულ შეოთიანს,
ვინ გამონდება ჩვენში, რომელი?
რადგან სიმმეიმე, ანუ ლოდია
ეს უფხო ხიტეკვა — ჭენხიონერი!

როცა ხეკვარელ ხაქმეს შორდება
და შინ ტაატით მიდის მაშრანდი,
თითოეოს შორეკულ გზას ელოდება,
ვით ჯარისკაცი, ისე მარშალი...

თითოეოს შორეთის გზას ელოდება,
თითოეოს ცხოერება ახლა თავდება!
ახალგაზრდობა არ მეორდება,
მაგრამ ხომ არის სხვა თავდადება?

სხვა თავდადება და გატაცება,
სხვა გატაცება და ერწანტელი.
ხეკლის თაობის დაკაკკაცებას
რომ შეაშველოს ხიბრძნის ნათელი.

სხვა მეთაურობს ხაამქროს ახლა
ფროლეთოისკენ თავგამეტებით,
ივანე მაინც არ დათმო ხალმა,
როგორც მომდარი ახალბედების.

კვლავ ზეზე ხედება რიერაკს ოსტატი,
ხმელს ნებიერა და მილის ბედი.
მზის ამოხვლამდი, მზის ამოხვლამდი,
მზის ამოხვლამდი ხედავენ მედამ —

ეოლგის ქალაქის მშვიდი ქუჩები,
ეოლგისპირეთის თეთრი დღეები,
ნაკხეკეუდართა მკვიდრი ბურჯები,
მრიხანე კამთა მემკვიდრეები.

ივანე ფროლოვს ვუსტეკრე შარშან,
რომ შეკხარდა მზიან ცის დილით,
ვერ დავახეწარი ხვლების გაძლა,
მკვრდი ჩამიერა, ეითარცა შეილი.

გამიეოლია მეც ქარხანაში,
(მიეკვანდი თავის ბეკვებთან!)
კვლავეინდებეურად მხნე და ხალხი
ხალხისიანად მიაბიჯეკდა.

ხაგუშაგოსთან შეკეჩერდით წამით.
ხიშე ამიდო თაეისი ხვლით.
დამწვდა გული და ეიტირე ლამის,
რომ ვერ ვისიდე დარაჯი ძეკლი.

აქ, ამ კარებთან, დაეცა იგი,
ვით მეომარი ფონმინდილი.
ეეკლა ხიკვდილზე აუგი ითქმის,
ლამაზი იეო მისი ხიკვდილი!

ბალში დაეშარსეთ დიდი ბატეკეი,
ომში დადუმულ ეკეკაცთა გეკრდით.
წასულ მეგობრებს ფიქრში დაეტირთ
და მთა ხასხლვის ვატარებთ მეკრდით;

ვატარებთ, ვიდრე ჩეკნც ხული გეიდგას
და მოგონების ეკინლი არ ეცურავთ.
გადარჩენილნი უამრავ გრიგალს
რომ დაეკეცეთო ეკრინკაცურად.

იტეკვიან: ოეკნენ, იბრძოდნენ, თრთოდნენ,
გულები მაინც ვერ მოიოხეს...
ეკვრი წასხლეთა მომიეა ოდეს,
მეკვრა, ხულ ერთხელ ამოეიოხრეს.

დამენანება მეთ უთქვენობა,
ეს ცა, ეს მიწა, ბრმოდის ჰანგები,
მაგრამ მომეკლის მზიურ შენობას
მე მხოლოდ ჩემთეის როდი ვაგებდი!

მეც ხეკლისდეკნეს მიოცნებია,
ხანდახმეულობა ვერ კი მაწუმებს.
ჩვენს გმირულ დღეებს ეინც მოსწრებია,
ხიცოცხლის იმედს შეინარჩუნებს! —

„ო

№ 211. კვირა, 10 აგვისტო, 2003 წელი.

გენიოსი და ბოროტება

ომისათვის სტალინი მის დაწყებამდე კარგა ხნით ადრე ემზადებოდა, დაკავებული იყო არმიის ყოველდღიური საქმეებით, ფიქრობდა მომავალ შეტაკებებზე — სახმელეთო, საავიაციო და საზღვაო ბრძოლებზე. ეს გარემოება რომ არა, არც თეთრი ზღვა-ბალტიკის ზღვის არხის გათხრას დაიწყებდნენ. ამ არხში 1933 წელს პირველმა გაიარა სამხედრო გემების ქარავანმა ბალტიის ზღვიდან თეთრ ზღვამდე. იქ, პოლარულ, ამყარამად კი ყველასათვის ცნობილ ჩრდილოეთის ფლოტის ბაზაში, ნაღმოსნის კაპიუტ-კომპანიაში, საპაგონ სტუმარმა, რომელიც ლენინგორიდან ისედებოდა, განაცვიფრა მეზღვაურები მოვლენების წინასწარმეტყველური ჭვრეტით: „რა არის შავი ზღვა? ვარცლი. რა არის ბალტიის ზღვა? ბოთლი, რომლის საცობი ჩვენ გვიპყრია ხელთ. აქ კი ნამდვილი ზღვაა, უანჯარა! აქ დიდი ფლოტია. თუ დაგვჭირდება, აქედან შევბლეთ ინგლისსა და ამერიკის ალებას. სწორედ აქედან და არა რომელიმე სხვა ადგილიდან“. როცა მას მეზღვაურებმა მოახსენეს, რომ სამხრეთი სახალინის გარეშე წყნარი ოკეანის ფლოტი საფანგში იყო მომწყვდეული, იგი მათ დაპპირდა: „გექნებათ სამხრეთი სახალინი“.

მამინაც კი, როცა შვილებთან ერთად აგარაკზე მიემგზავრებოდა, მანქანაში გამუდმებით ლაპარაკობდა იმაზე, თუ რა დიდი მნიშვნელობა მიენიჭება არგილერიას მომავალი ბრძოლების დროს, არწმუნებდა ბიჭებს, რომ დაუფლებოდნენ არგილერისგის პროფესიას. მალე ომი დაიწყება და თქვენც სამხედროები უნდა გახდეთ... სტალინისგან გაიგეს მათ ფრთიანი ფრაზა: „არგილერია ომის ღმერთია“. ეს სიტყვები მან წარმოთქვა კრემლში, სამხედრო აკადემიის კურსდამთავრებულებთან მესვეურაზე, ცოტა ხნით ადრე, სანამ გერმანია დაესხმოდა თავს საბჭოთა კავშირს. უფროსმა ვაკმა იაკობმა და შვილობილმა არტემმა ყურად იღეს მისი რჩევა და საარგილერიო აკადემიაში ჩაირიცხნენ. უმცროსი ვაკი — ვასილი კი მფრინავობაზე ოცნებობდა და მამასაც მისთვის ამაში არ შეუშლია ხელი. მაგრამ, კატეგორიულად უკრძალავდა პოლიტბიუროს ყველა წევრს ავიაციით სარგებლობას და თვითონაც არ დაფრინავდა, თუმცა, კარგად ჰქონდა შეგნებული, თუ რა უდიდესი როლი უნდა შეესრულებინა ავიაციას მომავალში ომის დროს.

— მას აინტერესებდა გერმანიის, ინგლისის და საფრანგეთის ავიაციის მდგომარეობა და დონე. მე გამოცა მისმა განსწავლულობამ ამ საკითხში. იგი საავიაციო დარგის სპეციალისტივით მსჯელობდა, — მოწმობს ავიაკონსტრუქტორი ალექსანდრე იაკოვლევი.

სსრ კავშირის ნაღმსაგყორცნი შეიარაღების სახალხო კომისარმა პარშინმა მიამბო, რომ თავისი 60 წლის იუბილეს დღეს სტალინი მას კრემლში რამდენიმე საათის განმავლობაში ესაუბრებოდა პერისპირ ნაღმსაგყორცნების შესახებ.

ყველაზერი დიდი ომისაკენ მიდიოდა. თუ მანამდე, სანამ არ ჩვენებში გაიმარჯვებდნენ ფაშისტები, სავარაუდო მოწინააღმდეგედ პოლონეთი ითვლებოდა, ხელისუფლების სათავეში ჰიტლერის მოსვლის შემდეგ, ასეთად იქცა გერმანია, რომელსაც ბოლშევიკები დაეხმარნენ არმიის ხელახლა შექმნაში. თვალისაცემი იყო მსგავსება რაიხსკანცლერსა და გენერალურ შტაბს შორის. მათ ერთი და იმავე სიტყვით მოიხსენიებდნენ. „ბელადი“ ბერმანულად „ფიურერია“. ორივემ ან მოსპო მოწინააღმდეგეები ან საკონცენტრაციო ბანაკებში გამოამწყვდია ისინი. ორივე ქვეყანაში მმართველობის სადგეგები ერთპიროვნულად ეუფრა ხელთ მუმათა პარტიას. ერთი ბელადი მსოფლიო ბაგონობას ეუწრაფოდა, მეორე კი ცდილობდა მიეღწია მთელ მსოფლიოში კომუნიმმის გამარჯვებისათვის. კრემლის გვერდით იდგა კომინტერნის სახლი, რომელიც აერთიანებდა დედამიწაზე არსებულ ყველა კომუნისტურ პარტიას. სტალინმა და ჰიტლერმა პიპინთით მონუსხეს ხალხები. ორივე ბრბოს აღფრთოვანებას იწვევდა. ფიურერს მსმენელი ექსტაზამდე მიპყავდა, ბელადი კი მეგზნებარე სიტყვის მქუხარე გამისა და ოვაციების ფონზე წარმოსთქვამდა. ერთსაც და მეორესაც უყვარდა სამხედრო პარადები და დემონსტრაციები, აგარებდა სამხედრო ყაიდის განსაცმელს. ფიურერის პირადმა თარჯიმანმა დაგოვა ჩანაწერები იმის თაობაზე, თუ „როგორი აღფრთოვანებით, თითქმის აღგაცებითაც კი ლაპარაკობდა ჰიტლერი სტალინზე, როცა კანცელარიაში უჩვენებდნენ კინოქრონიკას, რომელშეც დიტგაგორი მეგობრულად ესალმებოდა პარადის დროს ჯარისკაცებს“.

მძიმე გამარჯვება

რაც უფრო საგანგაშო ხდებოდა ვითარება, იგი უფრო და უფრო მშვიდდებოდა

მათ სძულდათ ავანგარდი: მოსკოვში აკრძალული იყო მოდერნისტების ნამუშევრების გამოფენა, ბერლინში კი სახანძრო რაზმმა დაწვა „დეგენერატული ხელოვნების“ გროვა. სტალინი ამენებდა საბჭოთა სასახლეს, მსოფლიოში ყველაზე დიდ კოშკს. ჰიტლერი აპროექტებდა სასახლო სასლს მსოფლიოში უდიდესი გუმბათით. საბჭოთა გაბეთები წყვე

საქართველოს რესპუბლიკა
№ 211. კვირა, 10 აგვისტო, 2003 წელი.

ვერსია

ერმოხელ უკვე დავწერე „საქართველოს რესპუბლიკაში“, რომ დუმილს ოქროს ფასი არ აქვს დღეს!

ახლა გაჩუმება ღალატის გოლფასია. ამ წერილიდან გაიგებთ რაგომ.

2003 წლის 7 თვე გავიდა... რა გავაკეთეთ ამ ხნის მანძილზე და რის გაკეთებას ვაპირებთ?

უფრო დავანგრიეთ და დავაბინძურეთ ადამიანური ურთიერთობების და დამოკიდებულების ციხე-სიმაგრე.

ვიცი, გამოხატება ახლა ვინმე „დემოკრატიაწყალდალეული“ და მეტყვის, რა იცი შენ, საზღვარგარეთ არ გისწავლია, კოლეჯების კურსები არ გაგივლია, „ძველი მენგალიეტგით“ აზროვნებო. აუცილებლად მეტყვიან ეროვნულ საბირკველგამოცლილ პოლიტიკურ ასპარეზზე მოხტუნავე „ჭკუის კოლოფები“.

2003 წლის თებერვალში გამოსაქვეყნებლად მოვამზადე წერილი: „შემშილი, შემშილი, ორჯერ შემშილი საქართველო, ანუ თებერვლის ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუციის ნაშლისა და ორსმელიულელებიანობის მკვდრად შობილი იდეის შესახებ“.

ვინაიდან დღეს ჩემს საქართველოში შემლილობის დონის განსაზღვრა კონგროლს არ ექვემდებარება, მინდა მკითხველს მახარაძე მედარებით „პაგარა ფიგურებად“ ჩათვალეს და დროებით „დანიღეს“. მიხეილ ოსაძე კი რაგომღაც თებერვლისთვის მოიგოვეს. ჩანს, მასთან ბრძოლა ჩათვალეს მთავარ ამოცანად(?!).

დანარჩენი „ამ გაიმის“ მოგებაზე იქნებოდა დამოკიდებული.

ინბპარი ამითაც იყო გამორჩეული, რომ საქართველოს პრეზიდენგი 25 იანვარს 75 წელს მითელიდა, 4 იანვარს საქართველოს კათოლიკოს-პაგრიარქი, უწმიდესი და უნეგარესი ილია მეორე 70-ს!

იყო პაგრიარქის აღსაყდრების 40 და პაგრიარქად კურთხევის 25 წლისთავი. იყო შობა და იყო ძველი ახალი წელი...

პრეზიდენგმა და პაგრიარქმა ყველაზე თავმდაბლად აღნიშნეს ეს თარიღები. გამორჩეულად მორიდებული იყო ბაგონი ედუარდ შევარდნაძე. ისევ ნათლიამ, უწმიდესმა და უნეგარესმა დაარღვია დუმილი, წმინდა გიორგის ორდენით დაჯილდოვა საერო კაცი – ქვეყნის პირველი პირი.

ბევრმა პრეზიდენგის თავმდაბლობაც არ დაინახა. რამდენიმე კეთილი სიგყვა არ გაიმეგა. ერთმა დეპუგაგმა ქალბაგონმა, რომელმაც ყველაფერი პრეზიდენგისგან და „ძველი“ მოქალაქეთა კავშირისაგან მიიღო, შეიძლება ითქვას, დაუმსახურებლადაც, თურმაშინ ჯანსაღმა მასმედიამ ვერ გადაბმლია „ყვითელი პრესა“. 10 თებერვლიდან შეწოლა გაძლიერდა და 25 თებერვალს საგანგანსარხარხარდა! საგანგამ გაიმარჯვა არა მხოლოდ ერთი კაცის სიცოცხლეზე, არამედ ბევრის მნეობასა და ძალაზე.

2003 წლის თებერვალიც „ძველი სეენარით“ დაიწყო, თუმცა მარშან, შემოდგომაზე დაიკეგმა ცალკეული თანამდებობის პირთა ქმედებების კანონიერების შემსწავლელი კომისიის და მისი თავმჯდომარის მიხეილ ოსაძის წინააღმდეგ მოქმედების გეგმა.

აქა-იქ, კანგი-კუნგად გაკრთა „მოარული ხმები“, რომ ოსაძის სახელით ცნობილ ობიექტურ და სახელგანქმული კომისიაში, „რაღაც ვერ არის რიგზე“. ჭკვიანები მიხვდნენ, რომ ბევრ თანამდებობის პირს წინასაარჩევნოდ ხელს არ აძლევდა ეს კომისია, რადგან ოსაძე ბევრის „თავის კკივილის“ მიზეზი ხდებოდა.

ბევრიც უცბად მიხვდა, რომ რაღაც სხვაც იყო. კომისიის უნდა განხილია „მსჯავრდებულ თენგიზ ასანიძის შეწყალების გარემოებების კანონიერება“. ბევრს არ აწყობდა განხილვა. **ყველამ იცოდა, რომ ასანიძის შეწყალებას პოლიგიკური სარჩული ედო. 1999 წლის საპარლამენგო არჩევნებში „ბრძოლის კოშირად“ იქცა მისი**

პრესის როლი „კომპრომატებით“ ბრძოლაში

ოსაძე მიზანში ამოიღეს 2002 წლის შემოდგომაზე. საღდაც ნოემბერში განაცხადეს: მის კომპრომგტირებაზე ვმუშაობთო.

როიც ვიდეომასალა ენახე, შემგარა ხალხის განწყობამ. ფულის გულისთვის ყველაფრისთვის მზად იყვნენ საინფორმაციო სამუალებების წარმომადგენელი ახალგაზრდები.

კომისიის თავმჯდომარემ უმიმესი პერიოდი გაიარა, როცა კომისია ახლად შეიქმნა და უმიზროების მაშინდელი მინისგრის საკითხი წყდებოდა. მანგაკი, მუქარა, მძიმე დღეები იყო. „კომპრომგაგებსაც“ ეძებდნენ, მაგრამ არაფერი გამოვიდა. ხელოვნურად რაღაც შექმნეს კიდეც. **რამდენადაც მახსოვს, მაშინ „ახალი“ სამართლის მხარეს დადგა და, რომ იგაყვაინ, ლომის წილი შეიგანა ხალხისათვის მართალი ინფორმაციის მიწოდებაში.**

თებერვლის „პრესინგს“ წინ უსწრებდ „ჯორჯიან თაიმსში“ გამოქვეყნებული „უწყინარი“ წერილი: „ავთო ჯორბენაძე ნუგბარ გაბრიჩიძეს ლანძღავს. მიხეილ ოსაძე გენერალურ პროკურორობაზე უარს ამბობს“, სადაც ბევრი რამ ჩანდა და, უპირველესად, ის, რომ „ოსაძე ვიღაცას ყელში ძვალივით გაეჩხირა“, რადგან იგი თურმე ის კაცი იყო, „ვინც კომბლეს თლიდა, თავის კაბინეგში აწყობდა, და ერთ მშვენიერ დღეს ნიჩაბზე დაგდებულ ჩინოსნებს თავში ჩასცხებდა“.

წერილის ავგორი იყო ის, ვინც ნუგბარ საჯაიას საწინააღმდეგო პასკვილი გამოაქვეყნა.

უფრო ადრე „მთავარ გაზეთში“, ასევე ერთ „უწყინარ“ წერილს, რომელსაც არაფერი საერთო არ ჰქონდა მიხეილ ოსაძესთან, ერთმა მორიგე რედაქორმა ქვესათაური ჩაუმაგ: „ყოფილი პროკურორი ოსაძე გენერალურ პროკურორს ებრძვის“.

მიზანი გასაგები იყო. ამის გამკეთებელს აკე ოსაძე ადარდებდა და არც გაბრიჩიძე. ვიღაცა საგარძლიდან ადევნებდა თვალს ამ პროცესს და ეიმედებოდა მათი შესაძლო დაპირისპირება „მწვანეს ინთებდა“, „ფეხს იწმენდდა გრამპლინისაკენ“. რა მოხდა, „შეაგდო“ წინადადება: ოსაძე ყოფილი პროკურორია და ახლანდელს ებრძვისო (?!).

დელიკგური თხოვნის, წერილის გაგზავნის მიუხედავად, ბოდიში არავის მოუხდია „უნებლიე უშუგობაბაზე“, რომ მიხეილ ოსაძეს პროკურაგურის ორგანოებში არასოდეს უმუშავია. ანუ „გბარაბეული“ „ნაპროკურორალი ოსაძე“ არ ერჩოდა გენერალურ პროკურორს. მთავარი მოხდა – ისარი გაისროლეს!

აქაც, ღვთის წყალობით, ყველაფერი გაირკვა, მაგრამ ჯერჯერობით ცხარგებლობ „ღუმილის უფლებით“, არ ვასახლელებ არავის. მე მხოლოდ ფაქგებს ვალაგებ ქრონოლოგიურად.

დღეს შემიძლია ხმამაღლა განვაცხადო, რომ საქართველო კიდევ ერთხელ გადარჩა! 2003 წლის თებერვალში მასმედიის ჯანსაღმა ნაწილმა თავიდან აიცილა ქვეყანას ახალი სისხლისღვრა, ახალი სირცხვილი ერთერთის განადგურებისა!!! მადლობა მათ!!!

10 თებერვლიდან 20 თებერვლამდე სულ რაღაც 10 დღეში ბევრი რამ ნახა ხალხმა, მაგრამ ამ მცირე დროში შეც პაგარა იმედი ვიპოვე... არც ისე დაღუპულები და გაუბედურებულნი, გადაგვარებულნი ვყოფილვართ. ჯანსაღი ნაწილი ჰყავს საზოგადოებას, რომელიც კრიგიკულ მომენგში სახელმწყოვრიგად და ადამიანურად აზროვნებს, მოქმედებს.

ამ 10 დღეში გაირკვა, რომ გარკვეულ პირებს რაღაც ჰქონდათ მოფიქრებული და ეს რაღაც, იყო „მშაკვრული გეგმა“ აჭარისა და აფხაზეთის უმაღლეს ხელისუფლათა დაპირისპირებისა, დეპუგგატა და ხალხთა გამოყენებისა, არეულობის დაწყებისა...

ეს ყველაფერი „უმგკიცნეულოდ“ უნდა გაკეთებულიყო. ხელი ყველაზე ნეიგრალურ, მაგრამ პრეზიდენგთან დაახლოებულ პირზე უნდა „შეწმენდილიყო“, რაც დაეჩქარებდა შემოდგომის საპარლამენგო არჩევნების „გამაფხულზე გადმოგანის“ პროცესს და ვიდამდელი საპრეზიდენგო არჩევნების მოთხოვნის აუცილებლობას.

გეგმა „წვეთი წყალივით“ ჰგავდა „ორ „რგოლს“ „რუსთავი-2“-ის მაგალითზე: სიგყვის თავისუფლების დაცვას (ხალხის აღშფოთების გალღის აგორებას), „სიცოცხლის დაცვას“ (საყოველთაო პროგესგის გამოხგავს), გიორგი სანაიას მკვლელობას. მესამე შემოხვევაში მეორეს, დევნილების ქუჩაში გამოსვლა, აჭარის წარმომადგენლობის ბლოკირება, პარლამენგში შეიარაღებული ხალხის შემოჭრა ერთდროულად უნდა მომხდარიყო, რაც მოხდა კიდეც, ერთი გამონაკლისით – ხალხი დროზე მოეგო გონს, აჭარის და აფხაზეთის ხელისუფლებას ეყო გონიერება. საზოგადოებამ გაშიფრა მზაკვრული ჩანაფიქრი. გადაეჭრაო!

ამის მიუხედავად, სწორედაც რომ, საგბილოა და სწორედაც რომ, ხალხი ღირსია იცოდეს სიმართლე.

ვაყვალა ბერიანიძე.

(გაგრძელება იქნება).

ახალი მსხვერპლის ძიება, ანუ რას გაიგებს მიხეილ ოსაძე პირველად ამ წერილიდან

3000, ეწყინება ბაგონ მიხეილს, რადგან, წესით, აღრე უნდა მეთქვა. მას ეს ფაქგი ცოგა აღრე რომ სცოდნოდა, მისი ალაპარაკებით ბევრს საკაცით გაიგანდნენ. მე ადამიანის ჯანმრთელობას და სიცოცხლეს გავუფრთხილდი!

2002 წლის ნოემბრიდან ხელთ მაქვს ვიდეომასალა, სადაც ყველაფერი გაცხადებულია. ვინ ვის აძლევს ფულს, ვინ ვის სძალავს ქრთამს, ვინ ამბობს, რომ მიხეილ ოსაძეზე „კომპრომგაგებს“ ვაგროვებო, ვინ გამოთქვამს იმედს, რომ ოსაძეს „ბოლოს მოულებენ“, ავგორიგეგს შეულახავენ და ა. შ.

არ მეგონა, თუ ადამიანებს ეყოფოდათ ძალა პროგოკაციების, შანგაჟის ოპერაგიულად მოწყობისათვის წლის დასაწყისიდანვე, „დაგეგმილ დროში“.

ღმერთო, მაპაგიე ცული პარალელისთვის.

2002 წლის 10 თებერვლიდან 24 თებერვლის ჩათვლით სამინელი სპინფორმაციო მანქანა ამოქმედდა საქართველოს ეროვნული უშიშროების იმეამინდელი მდივნის ნუგბარ საჯაიას წინაადმდეგ. 25 თებერვალს მან კაბინეგში თავი მოიკლა... აგიზგიზებული ცეცხლი ჩაცხრა. სიკვდილი „ცივი წყლის“ როლი ითამაშა. „ამიშინდა“ და მაკი კვალი დაგოვა. 2003 წლის 25 თებერვალს ერთი წელი გახდა ამ ამბიდან, მაგრამ ვიღაცა (თუ ვიღაცეები), მაინც არ ისვენებდნენ.

წლისთავზეც სამინელი სგაგაები გამოქვეყნდა. ერთ უბედურებას სხვა ათასი დაამაგენ. „ბკლელები“ „დასახლელს“ (?!), უცერემონიდ გაიმეორეს ხელი მრავალი მიმართულებით და უპირველესად ბევით“.

სიგყვით მკვლელობების სერია დაიწყო და ბოლო არ უჩანს. მართლაც საგანურ სპბერველმია საქართველო, მართლაც მძლავრობს და ბაგონობს ავი სიგყვა და ავი საქმე. მართლაც ეს დროებითი მოვლენაა, მაგრამ ძნელად გასაძლებია.

2002 წლის 5-6 თებერვლიდან ვიღაცის უხილავმა ხელმა ჩართო „მასმედიის მანქანა“ საქართველოს უმიშროების საბჭოს იმეამინდელი მდივნის ნუგბარ საჯაიას საწინააღმდეგოდ.

საქმე. თენგიზ ასანიძე ორი მხარის პოლიგიკურ დაპირისპირებაში გაიეჭვლიგა!

სხვას რომ მოეთხრო ეს ამბები, ბევრის დამჯერებელი მაინც ვერ დავიჯერებდი. სამწუხაროდ თუ საბედნიეროდ, ყველაფერს საკუთარი თვალით ვხედავდი, ყველაფერს საკუთარი ყურით ვუსმენდი. მხოლოდ ერთი რამ მაფიქრებდა, გაუძლებდა მიხეილ ოსაძე შანგაჟს, მუქარას, თხოვნებს, დაპირისპირებას?

ვხედავდი, როგორ „უშვებდა“ ერთი მეორეს, ვისმენდი როგორ „გულობილად“ მოიხსენიებდნენ ქვეყნის „რჩეულნი“ მეორე „რჩეულთ“. ვხედავდი თავმჯდომარის კაბინეგში „ძმაკაცებს“, ერთმანეთმე ძვირს რომ ამბობდნენ და გარეთ ხვევნა-კოცნით ეგებებოდნენ „შეეობრებს“.

გულწრფელად ვამბობ: ამაზრზენი იყო.

ერთადერთი, რაც მაშინ მოვიფიქრე, იყო ალალი რჩევა თენგიზ ასანიძის ცოლისა და შვილისადმი, არ აპყოლოდნენ ნერვებს, ადვილად არ გაეცათ ინგერვიუები, არ ჭგონებოდათ, რომ ვიღაცას მათ პრობლემებე დარდით ღამე არ ეძინა.

მათ ისმინეს! სხვები ყალყზე დადგნენ: გულიკო ასანიძეს ლაპარაკი აუკრძალესო. თენგიზ ასანიძის გათავისუფლება რეალური ხდებოდა. **კომისიის თავმჯდომარემ საიმედო განაცხადი გაკეთა პრესაში: „თენგიზ ასანიძე ასე ახლოს არ ყოფილა გათავისუფლებასთან“.**

ვიღაცეებს ემცხეთათ, ვაითუ მარილაც გაათავისუფლონ და მერე რაღა მოვიგონოთ აჭარის და მისი ლიდერის წინააღმდეგო. აქოთქოთდნენ, გაძვრნენ-გამოძვრნენ და საუბედუროდ, ჯიგვი, რომელიც გასაწყვეგად მზად იყო, ხელახლა გამოჭედეს.

2002 წლის 26 სექგემბერს მიხეილ ოსაძის კომისიამ თქვა სიმართლე, რომელიც ბევრს არ მოეწონა. აგორდა და რა აგორდა! ყველაზე მეგად რამდენიმე პიროვნება აქგიურობდა, ოღონდ არა სხდომაზე, არამედ სხდომის შემდეგ.

სულ მალე დავასახელებ მათ, მათ მორის დეპუგაგგებს, ვინც აიძულებდა ასანიძის ოჯახის წევრებს, თენგიზ ასანიძეს, რათა „კენჭი ეყარა“ პრეზიდენგობის კანდიდაგად და ვინც იყენებდა მის პრობლემას საკუთარი ინგერესებისათვის.

ქალბაგონ გულიკოს, თენგიზ ასანიძის მეუღლეს ამდენი უბედურების შემდეგ უკვე სჯერა, რომ „თენგიზის მშველელი და მხსნელი ისევ ასლან აბაშიძეა“ და ეს არ არის შემთხვევითი. მან და მისმა ოჯახმა ბევრი გადაგანა, მათ მორის ბევრი დეპუგაგის და არადეპუგაგის შემოქმედებაც.

დასკვნის მიღების მეორე დღეს, მიხეილ ოსაძე პრეზიდენგის დავალებით ესგუმრა აჭარის ლიდერს. თბილისში ერთი ამბავი აგეხეს, რა უფლება ქქონდა ოსაძეს ბათუმში რომ წავიდაო?! მიხეილ ოსაძე ასლან აბაშიძეს შესდგა... მაგრამ ასანიძის კარგად დაწყებული საქმე შეაფერხეს...

მთელი ძალისხმევა მიმართეს იქით, რომ პრეზიდენგისა და მიხეილ ოსაძის ურთიერთობა გაეუუბნებინათ. თუმცა, ნუ იგყვით, ასლან აბაშიძეს გელეზიანით უთქვამს: მიხეილ ოსაძე სახელმწყოფოებრივად მოამზადონენ დეპუგაგად და მაღალი რანგის პროფესიონალიაო.

მესამე ძალამ გამარჯვება იმეიმა. თენგიზ ასანიძე ისევ საკანში დაგოვეს, რადგან ბევრმა დეპუგაგმა კვლავ ცული როლი შეასრულა. ვფიქრობ, ამ საქმეს ისევ პრეზიდენგი და ასლან აბაშიძე გადაწყვეგენ ერთად.

აქა ამბავი პროვოკაციების და ინტრიგანობის ანატომიის შესახებ

შევთავაზო იმ წერილის მოკლე ვარიანგი.

ცხვრის წელიწადის „მშვიდი“ იანვარი

2003 წელი ცხვრის წელიწადია, მაგრამ ხალხს ცხვარივით ვეღარ გაიგდეს წინ. ცხვარმა – სიმშვიდის და სიღარიბის დაძლევის სიმბოლომ, სიღარიბე გაგაგდო ოჯახიდან. ამიგომ ცხვარივით მომთმენ ხალხთან მშვიდი და ზნეობრივი ურთიერთობა უნდა დაამყარო. ბოლოს და ბოლოს „მისი წელია“. ხალხს ნორმალური ცხოვრება მოენაგრა...

მშვიდად და ლამაზად დაიწყო ახალი წელი. ყველაფერი ესადაგებოდა დროს. დიდი თოვლიც მოვიდა, ანუ იყო ის, რაც უნდა ყოფილიყო და როგორც უნდა ყოფილიყო, მაგრამ ვიღაცა არ ისვენებდა. ეშინოდა ბუნების პარმონია ხალხის ურთიერთობის პარმონიულობაში არ გადაზრდილიყო, ანუ ქვეყანას მშვიდ გარემოში არ ეცხოვრა. ეს განწყობა, უპირველესად, პრესას, საინფორმაციო საშუალებებს დაეგყო. იანვრის თუნდაც ერთი დღის მასალები, რომ გავიხსენო, მიმართულება გამოკვეთილი იქნება. ვთქვათ ასეთი: „პრეზიდენგი პოლიგიკურად ძალიან პასიერია“, „ავანია, საკაკმეული, პაგიამეული, „გრადიციონალისგები“ ერთად?“ „ბერძენიშვილი ჭვანიას წინააღმდეგია, ძიძიგური – პაგიამეულის“. „ჯორბენაძე ეჭვიანი აღმოჩნდა“, „შევარდნაძისა და სახელმწყოფო მინისგრის გეგმები ერთმანეთს არ ემთხვევა“, „იეანიშვილის მე-9 არხი დაკომპლექგდა ქვანიაააკაშეული-მაჭავარიანის ხალხით“, „ბიძინა ივანიშვილი – პოლიგიკაში მოდის“, „ბიძინა ივანიშვილი – პაგარკაციშვილის მეგოქე“, „შევარდნაძეს მხარდამჭერად ბურჯანაძე ეგულება“. „ბურჯანაძე გაერთიანებული ოპოზიციის ლიდერი ხდება“. აქა-იქ მინისგრთა კაბინეგის თემამაც გბეილვა. ვიღაცამ საკადრო გადაადგილებების საჯაროდ გასახმაურებელი ვარიანგები შეუკვეთა. „ნარჩემაშვილს პაპაშვილი შეეცალის, გაბრიჩიძეს – მოლაშვილი“, „გენერალური პროკურორის თანამდებობაზე მიხეილ ოსაძის, ჯეშალ გახოკიძის, თენგიზ მახარაძის კანდიდაგურებია“.

ყველაფერი კეთდებოდა იმისათვის, რომ ხალხში დაპირისპირების, მეგოქეობის, შურის „კომპრომგაგების“ შეგროვების, პრესის „ყიდვის“, „სგაკეკების აწეების“, ადამიანების მორალური გეროორის აგმოსფერო შექმნილიყო. ამას თან დაერთო ჟურნალისგ გიორგი სანაიას მკვლელობის სასამართლო პროცესის დაწყება, მთავარი მოწმის დაპაგიმრება, „რუსთავი-2“-ის ჟურნალისგის თიკო ფეიქრიშვილის ცემა...

ერთი სიგყვით, ფონი მომზადდა, შედეგიც მივიღეთ, ვიღაცამ „შეთქმულება გაახმაურა“, „შეთქმულები“ „დასახლელს“ (?!), უცერემონიდ გაიმეორეს ხელი მრავალი მიმართულებით და უპირველესად ბევეთ“.

სიგყვით მკვლელობების სერია დაიწყო და ბოლო არ უჩანს. მართლაც საგანურ სპბერველმია საქართველო, მართლაც მძლავრობს და ბაგონობს ავი სიგყვა და ავი საქმე. მართლაც ეს დროებითი მოვლენაა, მაგრამ ძნელად გასაძლებია.

2002 წლის 5-6 თებერვლიდან ვიღაცის უხილავმა ხელმა ჩართო „მასმედიის მანქანა“ საქართველოს უმიშროების საბჭოს იმეამინდელი მდივნის ნუგბარ საჯაიას საწინააღმდეგოდ.

ეს ყველაფერი „უმგკიცნეულოდ“ უნდა გაკეთებულიყო. ხელი ყველაზე ნეიგრალურ, მაგრამ პრეზიდენგთან დაახლოებულ პირზე უნდა „შეწმენდილიყო“, რაც დაეჩქარებდა შემოდგომის საპარლამენგო არჩევნების „გამაფხულზე გადმოგანის“ პროცესს და ვიდამდელი საპრეზიდენგო არჩევნების მოთხოვნის აუცილებლობას.

გეგმა „წვეთი წყალივით“ ჰგავდა „ორ „რგოლს“ „რუსთავი-2“-ის მაგალითზე: სიგყვის თავისუფლების დაცვას (ხალხის აღშფოთების გალღის აგორებას), „სიცოცხლის დაცვას“ (საყოველთაო პროგესგის გამოხგავს), გიორგი სანაიას მკვლელობას. მესამე შემოხვევაში მეორეს, დევნილების ქუჩაში გამოსვლა, აჭარის წარმომადგენლობის ბლოკირება, პარლამენგში შეიარაღებული ხალხის შემოჭრა ერთდროულად უნდა მომხდარიყო, რაც მოხდა კიდეც, ერთი გამონაკლისით – ხალხი დროზე მოეგო გონს, აჭარის და აფხაზეთის ხელისუფლებას ეყო გონიერება. საზოგადოებამ გაშიფრა მზაკვრული ჩანაფიქრი. გადაეჭრაო!

ამის მიუხედავად, სწორედაც რომ, საგბილოა და სწორედაც რომ, ხალხი ღირსია იცოდეს სიმართლე.

ვაყვალა ბერიანიძე.

(გაგრძელება იქნება).

გვწერენ

ამდენი ხელდებული პატარა ყველა ჯილდოზე ღირსეულია

ქვეყანამი შექმნილი ეკონომიკური სიდუხჭირე, ქართულ გენოფონდს დაემუქრა, მაგრამ, საბედნიეროდ, ბოლო წლებში ვითარება შეიცვალა და ფუხმძიმეები მომრავლდნენ, გაიხსნა კომერციული სამმობიარო სახლებიც, რითაც მსურველებს განსაკუთრებულ კომფორტულ პირობებში ყოფნის სამუალება მიეცათ. აქ მხოლოდ ლამაზად შეღებილ კედლებს როდი ვგულისხმობ, პირველ ადგილზე უცველად რჩება პროფესიონალიზმი. დავთან ქორიძის სახელობის №4 სამმობიარო სახლიც კომფორტის ნაკლებობას არ უჩივის. სამმობიარო სახლის მიმღებში ყოველდღე რამდენიმე მმობიარე მიდის.

– ვისთან ხართ? – ამ მეკითხვაზე უმრავლესობის პასუხი ასეთია: – „დაღი ექიმთან მოვედით!“. სწორედ იქ ყოფნისას იმღენმა ახსენა ეს სახელი, ინგერესიე გამიჩნდა, ვინ არის დაღი ექიმი და როგორ ასწრებს ერთდროულად ამდენი ფუხმძიმის მიღებას-მეთქი. ის კი ამ სამმობიარო სახლის მთავარი ექიმი აღმოჩნდა.

მიმღებიდანვე იმდენი ინფორმაცია დამიგროვდა, რომ როცა ჩემი დის მმობიარობის დრო დადგა, უყოყმანოდ შევაჩერეთ მასზე არჩევანი. მისი ხელით მოევლინა ქვეყანას ჩემი დისშვილი ირაკლი ჯავახიშვილი. ჰოდა, ვისაც ერთხელ მაინც შეუხედავს ამ სამმობიაროში, დარწმენდება, რომ აქ პროფესიონალება მუშაობენ, რომ ჩვენს გვერდით არსებობს კარგი ხელმძღვანელი ქალი, პროფესიონალი, რომელსაც იმის გამო, რომ მთავარი ექიმია, არ შეუწყვეგია პრაქგიკული საქმიანობა და დღეში რამდენიმე პაგარა მისი ხელით ევლინება ქვეყანას. არაერთხელ მოვისმინე, ღირსების ორდენის კავალერის დალი გაბიძაშვილის დამოკიდებულება პაციენგისადმი, რომელთაც ეკონომიურად უჭირთ.

– ეგყობა არ გაქვთ სამუალება, არ არის პრობლემა, ყურადღება არ მოგაკლდებათ! ასეთია მისი პასუხი. მე-4 სამმობიარო სახლიდან პაციენგი კმაყოფილი უნდა წავიდეს, ასეთია მისი, მთავარი ექიმის პრინციპი, რითაც ის მუშაობს.

ექიმს, რომელსაც ახლავს მინაგანი სათნოება, ფიზიკურადაც, ლამაზი უნდა იყოს, რათა პაციენგში დადებითი ემოციები, განწყობა და ნდობა აღძრას. სამმობიარო სახლში ეს მოთხოვნაც დაცულია (აქ პერსონალის სამუალო ხელფასი 300 ლარს უგოლდება, მაღალკვალიფიციური ექიმების ანაგმღაურება 1000 ლარს ჭარბობს). მარგო მარშან აქ 5041 ბავშვი დაიბადა, წლევანდელი წლის განვლილი თვეებიც „უხმოსაველიანია“, ყოველდღიურად აქ 20-მე მეგი მშობიარე ქალი მაინც მოდის მოსალოგინებლად.

ამ ბარათსაც იმიგომ გიგზავნით, რომ გამეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“ პირველ გვერდზე თითქმის ყოველი ნომრიდან გვაუწყებს ქართული გენოფონდის მაგებას. სწორედ დალი გაბიძამ ვილისთანა ადამიანი (ის ახალგაზრდაა, ექიმ-გინეკოლოგთა ახალი თაობის წარმომადგენელია) კარგ ემოციებს აღძრავს პაციენგებში და კვლავ აფიქრებინებს ოჯახს მომავალი შესძინოს. ღირსების ორდენისანი დალი გაბიძამეილი თვლის, რომ ამდენი მაღლიერი ადამიანი და ამდენი ხელდებული პაპარა მისთვის ყველა ჯილდოზე ღირსეული ჯილდოა!

ნანა აპოზიძე,
ჟურნალ „სახე(ლ)ების“ მთავარი რედაქტორი.

P. S. **ამ სამშობიაორ სახლიდან ბევრჯერ მივიღეთ მაღლიერი პაციენგების თუ მათი ახლობლების ბარათი, რომლებიც დაბიეჭდა კიდეც რუბრიკით „გახაროდენ!“**

პრეზენტაცია

სინათლის, სიკეთის, სიყვარულის სამსახურში

თბილისში, ჟურნალისგის სახლში გაიმართა ახალი რუსულენოვანი ჟურნალის „სევ“ პრეზენგაცია. როგორც მისმა დამფუძნებლებმა განაცხადეს, ახალი გამოცემის მთავარი ამოცანაა – გამოასხივოს სინათლე, სიკეთე, სიყვარული, დანერგოს და განამგკიცოს ღოდნა.

პრეზენგაციას უძღვებოდა კავკასიის კაბპკთა კავშირის აგგამანი, პროფესორი პეგრე ნეგკაჩვილი. მან დამსწრეთ გააცხო „სევ“-ის დამაარსებელი და მთავარი რედაქტორი, ორგანიზაცია „რერის – მსოფლიო დედის“ თავმჯდომარე, აკადემიკოსი თამაშ თავაძე.

მეკრებილთ წარუდგინეს, აგრეთვე ჟურნალის რედაქტორები თამარ აგაჯანოვა-პრეეობრაჟენსკაია და ნაგალია ფოკინა.

ახალი ჟურნალის მესვეურების გაგსხადებით, მათი უმთავრესი მიზანია, ხელი შეუწყონ ქართველი და რუსი ხალხების ისგორიული ურთიერთობის გაღრმავება-გაფართოებას, ქართულ და რუსულ კულგურათა შემდგომ შეკავშირებას, რადგან კულგურათა ურთიერთგაგმდიდრება ხელს შეუწყობს სახელმწიფოთა შორის ურთიერთობის ნორმალიზაციას.

ითქვა, რომ ჟურნალის ყოველი ახალი ნომერი ბევრ საინგერესოს შესთავაზებს ბავშვებსაც.

პრეზენგაციის მონაწილეებმა – საზოგადოებრივი ორგანიზაციების, მეცნიერების, კულგურის, განათლების, მწერლობის წარმომადგენლებმა მიულოცეს ჟურნალის მესვეურებს მისი დაბადება და ბევრი საყურადღებო მოსაზრება გამოთქვეს მისი მომავალი საქმიანობის სრულყოფისათვის. ითქვა ისიც, რომ აუცილებელია, ჟურნალი მაღე გასცდეს საქართველოს ფარგლებს, რათა მას სხვა ქვეყნებშიც, პირველ რიგში, რუსეთშიც კითხულობდნენ. ალბათ, ამას დიდად შეუწყობს ხელს მისი ინგერნეგში დამკვიდრება.

პრეზენგაციის მონაწილეებმა თანაგგრძნობისათვის მადლობა გადაუხადეს გარდაბანის გამგეობისა და ქრისგიანულ-დემოკრაგიული პარგიის მესვეურებს.

მეკრებლებმა ერთ საინგერესო წამოწყებაშეც ილაპარაკეს – განმრახულია, საზოგადოება „რერის – მსოფლიო დედისა“ და კავკასიის კაბშირის ინიციაგივით მოეწყოს ზემარათონი „რუსეთ-საქართველო-2003“. „ალბათ, შემოდგომაზე ენთუმიასგთა ჯგუფი მშვიდობის მისიით თბილისიდან მოსკოვში იმოგზაურებს.

ნინო ბერძენიშვილი.

სურათზე: ახალი ჟურნალის პრეზენგაციაზე.

განცხადება ტენდერის ჩატარების შესახებ

1. საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო თბილისი, 380060, კ. გამსახურდიას გამზ. №30, მე-4 სართული, №414 ოთახი, ტელ: 38-78-83, E-mail: jdstenderi2002@mail.ru, სპეციალური შემოსავლების (გრანტის) ფარგლებში, იმუნიზაციის სამსახურის გასაუმჯობესებლად (GAVI-ის პროექტისათვის) აცხადებს ღია ტენდერს ახალი სამედიცინო ტექნიკური ნაკეთობებისა (ე. წ. „ცივი ჯაჭვის“ აპარატურა: მაცივარი (ჰორიზონტალური-ყინულის ხაზიანი), ვაქცინმზიდი, ცივი შემნახველები (ყინულის ელემენტები), სითბო-გაყინვის ინდიკატორები) და ტექნიკური ინვენტარის (სტაბილიზატორი, ელ. გენერატორი) შესყიდვაზე, მათ ადგილზე მიწოდებაზე, სამონტაჟო სამუშაოების შესრულებაზე, სამედიცინო პერსონალის სწავლებაზე, თანმდევ სამედიცინო მომსახურებაზე, საგარანტიო მომსახურებაზე და იწვევს ტენდერში მონაწილეობის მისაღებად ყველა დაინტერესებულ პირს.

2. მიწოდების სასურველი ვადაა: 2003 წლის 10 ოქტომბრიდან 10 ნოემბრამდე, მაგრამ არა უგვიანეს — 2003 წლის 10 დეკემბრისა.

3. დაინტერესებულმა პირებმა საკვალიფიკაციო მონაცემები ქართულ ენაზე, უნდა წარმოადგინონ 2003 წლის 26 აგვისტოდან 2003 წლის 29 აგვისტომდე, შემდეგ მისამართზე: თბილისი, 380060, კ. გამსახურდიას გამზ. №30, მე-4 სართული, №414 ოთახი, საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტრო.

4. საკვალიფიკაციო მონაცემები უნდა შეიცავდეს შემდეგ ცნობებსა და ინფორმაციას:

4.1. იურიდიული პირისათვის:

ა) ცნობებს, რომ არ ხორციელდება მისი რეორგანიზაცია ან ლიკვიდაცია, არ მიმდინარეობს გაკოტრების ან სანაციის საქმე — სასამართლო ორგანოდან და მის ქონებაზე არ არის დადებული ყადაღა — საქართველოს ნოტარიუსთა პალატიდან;

ბ) მონაწილის იურიდიული სტატუსი (ნოტარიალურად დამოწმებული ასლის დართვით) — სასამართლო ორგანოდან;

გ) ცნობა, რომ მისი ხელმძღვანელ(ებ)ი უკანასკნელი 5 (ხუთი) წლის განმავლობაში არ იყო მსჯავრდებული და მოცემულ მომენტში მის მიმართ არ მიმდინარეობს სისხლის სამართლის საქმე ეკონომიკურ ან სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებული დანაშაულისათვის — საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროდან.

4.2. ფიზიკური პირისათვის:

ა) ცნობას, რომ სასამართლოს მიერ მას მთლიანად ან ნაწილობრივ არა აქვს შეზღუდული ქმედითუნარიანობა — სასამართლო ორგანოდან;

ბ) ცნობას, რომ იგი უკანასკნელი 5 (ხუთი) წლის განმავლობაში არ იყო მსჯავრდებული და მოცემულ მომენტში მის მიმართ არ მიმდინარეობს სისხლის სამართლის საქმე ეკონომიკურ ან სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებული დანაშაულისათვის — საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროდან;

გ) ცნობას, რომ მის მიმართ არ მიმდინარეობს გაკოტრება — სასამართლო ორგანოდან.

4.3. როგორც ფიზიკური, ასევე იურიდიული პირისათვის:

ა) სასამართლო დადგენილება რეგისტრაციის თაობაზე (ნოტარიალურად დამოწმებული ასლის დართვით);

ბ) სატენდერო წინადადების ხელის მომწერისათვის გაცემული მინდობილობა (დაურთეთ საჭიროებისამებრ);

გ) უკანასკნელი 3 (სამი) წლის განმავლობაში განხორციელებული ან მოცემულ პერიოდში მიმდინარე ანალოგიური მიწოდება;

|

ფეხბურთი

ჩემპიონის პირველი მარცხი

ბუნდოვანი ჩვენი ქვეყნის სტადიონებზე საქართველოს ფუტბურთელთა XV ეროვნული ჩემპიონატის ოთხი მაგრი გაიმართა. ყველაზე მეტ ინტერესს იწვევდა ფოთში ადგილობრივი „კოლხეთისა“ და წლეულანდელი გათამაშების ლიდერის, ქვეყნის ჩემპიონის – თბილისის „დინამოს“ შეხვედრა. მწვანაპირელებმა წინა ორ ტურში 4 ქულა მოაგროვეს (მინ „ფილას“ დაუბავდნენ, ხოლო ბათუმში იქაურ „დინამოს“ სძლიეს), ამიგომ გამარჯვების შემთხვევაში თავად მოექცეოდნენ გათამაშების ცხრილის სათავეში. „კოლხეთმა“ მართლაც ივაჟკაცა და დამარცხა „დინამო“ 2:1.

მოულოდნელი შედეგით დამთავრდა პაექრობა ქუთაისში „გორაეედოსა“ და უმაღლესი ლიგის დებიუტანტ „სპარტაკ-ლაზიკას“ შორის. რიონისპირელებმა, რომლებსაც რამდენიმე დღეში მეგობ პასუხსაგები მაგრი ელით საფრანგეთში „ლანსთან“ უეფას თასზე, ვერაფერი მოუხერხეს მეტოქეს და ნულოვან ფრეს დასჯერდნენ.

მშვიდობიანად დამთავრდენ ერთმანეთის ოზურგეთში „მერცხალი“ და „მცხეთა“, ოღონდ იქ მეგოქეებმა ერთმანეთს თითო ბურთი გაუგანეს, ისევე, როგორც „შევარდენის“ სგადიონზე „თბილისმა“ და ბოლნისის „სიონმა“. მოგეხსენებათ, ბოლნისელებს, რომლებსაც, ასევე, უეფას თასზე გასვლით მაგრი აქვთ სლოვაკეთში, ორი გუნდი თავად ებრძოლნენ ერთმანეთს. ეს ალბათ ბოლო ფეხბურთელია, ვინც ჯერ „ბურუსიანი“ ალბანეთიდან ჩამოვიდა. ალბანელ ფეხბურთელებს ეს ბოლო ორი მატჩი ალბანეთის ეროვნულ ნაკრებში ეთამაშა. ალბანეთ-ბელგია 1:1, ალბანეთ-ბულგარეთი 0:0.

ბატუტზე ხტომა

წლეულს ოქტომბერში გერმანიის ქალაქი პანოვერი უმასპინძლებს ბატუტზე მხტომელთა მსოფლიო ჩემპიონატს, სადაც ათეული 2004 წლის ოლიმპიადის საგზურებიც გათამაშდება. საქართველოს ნაკრები ამ შეჯიბრებაზე სამი სპორტსმენით წარსდგება. მათ შორის იქნება 19 წლის სოფიო გულიაშვილი.

დედის გაკვალული გზით

– ამას წინათ საბერძნეთში „ისლანდის თასის“ გათამაშებაში 5 ქვეყნის 50-მდე სამაოდ ძლიერი სპორტსმენი მონაწილეობდა, – მითხრა სოფიო გულიაშვილმა. – მასპინძლებმა ასპარეზობა ოლიმპიური მოდელით გამართეს. სავალდებულო პროგრამის შემდეგ ფინალში პირველ ნომრად შეეედი, ნებისმიერი პროგრამა სათანადოდ ვერ შეეასრულე და საბოლოოდ ||| ადგილით დავკმაყოფილდი. ბერძენმა ბაგუტისგმა და რუსუდან ხოფერიამ ერთნაირი ქულები დაგროვეს, მაგრამ მასპინძელს წინასწარ შეჯიბრებაზე უკეთესი შედეგი ჰქონდა და თასიც მას ერგო. მართალია, პირველი ადგილი დაკარგე, მაგრამ პერსონიუსში გამოსვლით მაინც კმაყოფილი ვარ, რადგან ძლიერ მეგოქეებთან საკუთარი მუსაძლებლობების შემოწმების საშუალება მომეცა.

– სოფიკო, ვერ ვიგებთ, რომ ბაგუტზე ხტომა საქართველოში ფართოდ გავრცელებული სპორტის სახეობა იყოს. რაგომ აირჩიე იგი?

– დედაჩემი, ლია ხრიკული, ჯერ წყალტუბოში ვარჯიშობდა და რამდენჯერმე საქართველოს ჩემპიონობა მოიპოგა. სამოდაათიანი წლების მიწურულს ბაგუტზე გადაინაცვლა და აქაც სპორგის ოსტატი გახდა, ორჯერ საქართველოს ჩემპიონგუბებიც გაიმარჯვა. 1984 წელს აქეიურ სპორგს თავი დაანება და მოელი 10 წელიწადი დარბაზისკენ არ გაუხედავს. მერე მწვრთნელად რომ დაიწყო მუშაობა, მეც თან მივყავდი ხოლმე. მომწონდა, გოგონები მერცხლებივით რომ აფეროებდნენ პაერში. დედის დახმარებით ერთ დღეს მეც ვცადე, გამომეიდა და დღემდე შემოვრჩი ბაგუტს.

– ხომ არ ნანობ?

– სპორტის სხვა სახეობაში გადასვლაზე არც მიფიქრია, მით უმეტეს მას შემდეგ, რაც 2000 წელს გერმანიაში ორი პირველი ადგილი დავიკავე. მამინ საქართველოს განვარჯიშეულ სახეობათა ფედერაციის (პრეზიდენტი ომარ ღონღაძე) ხელმეწყობით 20-დღიან საწვრთნელ შეკრებაზე გავემგზავრეთ ფრანკფურტში. იქ ახალგაზრდების შორის გერმანიის ღია პირველობა მოვიგე, ერთი კვირის შემდეგ კი ახენში „ბერენცლანდის თასი“ მოვიპოვე. მოელი ამ ხნის განმავლობაში ვარჯიშისა და დასვენებისთვის იდეალური პირობები გვქონდა. მე და ჩემმა მწვრთნელმა ბაგონმა მაურ სულამოელმა ახალი ელემენტები დავამუშავეთ და შევინარჩუნეთ ჩემპიონის ტიტული.

– ასპარეზობისას გული ბარასდროს დგაწყვეტია?

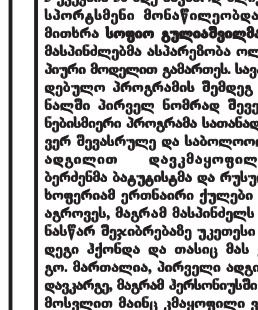

სალარბაზო ბარათი

080 1984 წლის 20 ოქტომბერს დაიბადა თბილისში. საქართველოს ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის აკადემიის მწვრთნელთა ფაკულტეტის || კურსის სტუდენტია. ბაგუტზე ხტომაში 11 წლიდან ვარჯიშობს დედის – ლია ხრიკულის ხელმძღვანელობით. ამჟამად მაურ სულამოელთან ერთადვეს ოსტატობას.

შეჯიბრებებში 1996 წლიდან მონაწილეობს. 1997 წელს საქართველოს ჩემპიონი გახდა (შემდეგ ეს წლები კიდევ სამჯერ მოიპოვა ეს ტიტული). 2 წლის შემდეგ პირველად ისაპარეზა საერთაშორისო ტურნირში – რუსეთის ღია პირველობაზე, რომელსაც კრასნოდარში უმასპინძლა. ინდივიდუალურ და სინქრონულ ხტომებში (გვანეა ჩიგიშოელთან ერთად) მეორე ადგილები დაიკავა.

2000 წელს ახენში (გერმანია) ახალგაზრდების შორის „ბერენცლანდის თასი“ დაასაკუთრა, გერმანიის ღია პირველობაზე კი ოქროს მედალი ხვდა. ამავე წელს საქართველოს ჩემპიონატიც მოიგო და მოსწავლეთა რუსეთელიკური სპარტაკიადაც.

2001 წელს ოდესაში (დანია) ახალგაზრდების მსოფლიო პირველობაზე ინდივიდუალურ ხტომებში ვერცხლის მედალი ერგო, სინქრონულ ხტომებში კი ლეანა გოლოვინასთან ერთად მეოთხე იყო.

შარშან შვეიცარიაში ბაგუტზე ხტომის მამამთავრის – ამერიკელი ჯორჯ ნისანის თასის გათამაშებაზე როგორც ინდივიდუალურ, ისე სინქრონულ ხტომებში IV ადგილი დაიკავა. ანალოგიური შედეგი ამავეს შეედეთში „ლეგოს თასშეე“ ინდივიდუალურ ხტომებში, სინქრონულში კი კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ავიდა რუსუდან ხოფერიასთან ერთად. მეოთხე ადგილი ხვდა სანკტპეტერბურგში ევროპის ჩემპიონობაზეც სინქრონულ ხტომებში. იყო საქართველოს პრეზიდენტის სგიპენდიატი.

წლეულს ქვეყნის პირველობა მოიგო, ამას წინათ კი კუნძულ კრეტაზე (საბერძნეთი) „ისლანდის თასის“ გათამაშებაზე ბრონზის მედალი ერგო.

ქალი წვაგე. ვარჯიშების სირთულის კოეფიციენგით მაჯობა. მამინ ჩემი მაჩვენებელი 11,8 არ აღემატებოდა, საბერძნეთის გურნირიანთვის იგი 0,3 გავმარდეთ. მსოფლიო ჩემპიონობისთვის 13, 0 სართულის კოეფიციენგის ვარჯიშები მექნება. მთავრია, ყველაფერი მაღალგენეკურად, უწუნოდ შევასრულო და 13 საუკეთესოში მოვხვდე, რომ ათეული ლიცენზია მოვიპოვო.

ძალიან დამწყდა გული მარშან ევროპის ჩემპიონაგზეც. სინქრონულ ხტომებში მე და რუსუდან ხოფერია მესამე ადგილზე გასულ ანა დოლონაბისა და გინა ლუდვიგის (გერმანია) დუეგს მხოლოდ 0,5 ქულით ჩამოვრჩი. არადა, ნამდვილად შეგვეძლო შედეგის აღება. ალბათ, ცოგა იღბალიც იყო საჭირო.

– ბანლეგერის მსოფლიო ჩემპიონობაზე ფორგუნის იმედი გვქონებათ?

– რა თქმა უნდა, არა. ამ შეჯიბრებისთვის თეგერვლიდან ვემზადებით ინგენსიურად. ჩვენი ფედერაციის თხოვნით საქართველოს ეროვნულმა ოლიმპიურმა კომიგეგმა (პრეზიდენგი ჯანო ბაგრაგიონი) და ოლიმპიურმა ფონდმა (პრეზიდენგი ბადრი პაგარკაციშვილი) თეგერვალსა და აპრილში მე, რუსუდან ხოფერია, ზაზა აბრამიშვილი და ჩვენი მწვრთნელი მაურ სულამელი სასწავლო-საწვრთნელ შეკრებებზე გაგვაგზავნეს გუგუსეში, სადაც რუსეთის ნაკრების წევრებთან ერთად ვემზადებოდით. იქ იყვნენ ოლიმპიური თამაშების გამარჯვეგენი – ორგზის მსოფლიო ჩემპიონი ირინა კარავაევა და ხუთგზის მსოფლიო ჩემპიონი ალექსანდრ მოსკალენკო.

დიდი მადლობა მინდა ვუთხრა სპორტ-ისა და ოლიმპიური ფონდის ხელმძღვანელებს ამ დახმარებისთვის. გუგუსეში საკმაოდ ნაყოფიერად ვეთვარჯიშეთ, რასაც თბილისის გაყენულ დარბაზში მოძველებულ ბაგუგებზე ნამდვილად ვერ შეეძლებდით. კრეგაბე გამართული შეჯიბრებაც ჰანოვერისთვის შმაღლის ერთ-ერთი ეგანი იყო. აგვისგის მიწურულსა და სექტემბრის დასაწყისში ბელგია და ჩეხეთი მსოფლიო თასის გათამაშებებს უმასპინძლებენ. იმედი, განვარჯიშეულ სახეობათა ფედერაციას საქართველოს სპორგის სახელმწიფო დეპარგამენგთან ერთად ყველაფერს იღონებს, რომ ამ გურნირებზეც მოვხვდეთ, რადგან ეს იქნება ძალიან ბოლო გამოცდა მსოფლიო ჩემპიონატამდე.

ბაგონი მაურ სულამელი ანა დოლონაძის მეშვეობით ამას წინათ თავის გერმანელ კოლეგას – მიხაილ კუნს დუკაგმრდა. იგი თანახმაა, 20 სექტემბრიდან 10 ოქტომბრამდე შეუგგარგნი მათთან გვიაროთ ერთობლივი წვრთნა და იქიდან გავემგზაერთ ჰანოვერში, სადაც სალიცენზიო მსოფლიო ჩემპიონატი 11-19 ოქტომბერს გაიმართება. აქაც სპორ-ისა და ოლიმპიური ფონდის შემწეობის იმედი გვაქვს. ჩვენ კი ვეცდებით, მრეგნვას ელადის საგბურების მოპოვებით ვუპასუხოთ.

ესაუბრა

ვაჟა დანელია.

სურათებზე: სოფიო გულიაშვილი; კრეგაზე „ისლანდიის თასის“ გათამაშებაზე შემდეგ; საქართველოს ბაგუგისგთა ნაკრები – მაურ სულამელთან, სოფიო გულიაშვილი, ლუბა გოლოვინა და თენგიზ კოშკაძე.

პარიზიდან

იაპონიის მთავრობა ეხმარება ქართულ პოლიფონიურ სიმღერას

პარიზი პოლიფონია უძველესი ქართული ცივილიზაციის ერთ-ერთი შშვენებაა და მისი უნიკალურობა მსოფლიოში სასელგანთქმულია. ჯერ კიდევ ქსენოფონტესთან ვკითხულობთ, რომ საერო სიმღერება, სპომარი მოძახილები და ცეკვები ფართოდ იყო გავრცელებული საქართველოში.

დღეს ქართული პოლიფონიის საუკეთესო პროპაგანდისტები ის ქართული კოლექტივებია (მათ შორის განსაკუთრებული აღნიშვნის ღირსია ანსამბლი „რუსთავი“ და „ერისიონი“, რომელთა ევროპის ტურნეებმა ათასობით აღფრთოვანებული მსმენელი და გულშემატკივარი შესძინა ქართულ ხალხურ სიმღერას), რომლებიც არცთუ იშვიათად სტუმრობენ საზღვარგარეთის სხვადასხვა ქვეყანას და მსოფლიო ხალხებს აცნობენ ჩვენი ქვეყნის კულტურული საგანძურის ამ ხელთუქმნელ მშვენებას.

ქართული პოლიფონიის პროპაგანდის საქმეში საფრანგეთში უდიდესი ღვაწლი საფრანგეთში საქართველოს საელჩოსა და იუნესკოსთან საქართველოს მუდმივი წარმომადგენლობისა, პირადად ელჩისა, ბაგონი გორა ჩოგოვაძისი, საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისგროს იუნესკოს საქმეთა ეროვნული კომისიისა (თავმჯდომარე ბაგონი ი. მენალარიშვილი), რომლებიც ძალისხმევას არ მოგაგენენ საქართველოს სულიერი სიმდიდრის მისთვის საკადრებელ დონეზე წარმოსაჩენად.

ამიგომ სრულიად ლოგიკური იყო ის ისგორიული ფაქტიც, რომ სანგრძლივი დებაგების შემდეგ, ქართული პოლიფონიური სიმღერა იუნესკოს მიერ 2001 წლის 18 მაისს აღიარებული იქნა კაცობრიობის ზეპირი და არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის შედევრად, ხოლო ბაგონი ანზორ ერქომაიშვილი, ქართული მრავალხმიანობის დიდოსტატი და უდიდესი ამაგდარი, ზემოხსენებული კულტურული მემკვიდრეობის საერთაშორისო ეიურის წევრად აირჩიეს.

შემდგომში ამას მოჰყვა ის, რომ იუნესკომ, საქართველოს მუდმივი წარმომადგენლობის აქტიური დახმარებით, საეციალურად მიაგზინა საქართველოში არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის სექტორის ხელმძღვანელი, ქალბატონი ნორიკო აიკავა, რათა იგი გასცნობოდა ქართულ მრავალხმიანობას და მონაწილეობა მიეღო საქართველოს ვანო სარაჯიშვილის სახელმწიფო კონსერვატორიის (რექტორი, ქალბატონი მანანა დოიჯაშვილი) თაოსნობით ორგანიზებულ და ქართული მრავალხმიანი სიმღერისადმი მიძღვნილ საერთაშორისო სიმპოზიუმში. აღნიშნული სიმპოზიუმი მეგადე საინტერესოდ წარიმართა. იგი მოიცავდა სამეცნიერო პროგრამასა და ფოლკლორულ კონცერგებს. სამეცნიერო პროგრამაში მონაწილეობდნენ ამ დარგის სპეციალისგები, მეცნიერები სხვადასხვა ქვეყნებიდან: აშშ, საფრანგეთი, გერმანია, შვედეთი, იაპონია, მევიცარია, უკრაინა, ავსგრია და დიდი ბრიგანეთი.

საერთაშორისო სიმპოზიუმის მონაწილეებს მამინ მიესალმა საქართველოს პრეზიდენგი, ბაგონი ე. შევარდნაძე. მან საგზასმით ისაუბრა იუნესკოს მსარდაჭერის შესახებ. „მე ვიცი იუნესკოს გენერალური დირექტორის დამოკიდებულება ქართული კულგურის მიმართ. იგი მხარს გვიჭერს ჩვენ, ჩვენს მხარს ვუჭერთ ყველა მის ზრუნვეებს“, – განაცხადა საქართველოს პრეზიდენგმა სიმპოზიუმის საზეიმო გახსნაზე.

მიღებულია ამ სიმპოზიუმის მონაწილეთა მიმართვა იუნესკოს გენერალური დირექტორის სახელზე, არამატერიალური კულგურის დაცვის საერთაშორისო კონვენციის პროექგის მხარდაჭერის მიზნით. აღნიშნული კონვენცია, როგორც საერთაშორისო ნორმატიული დოკუმენგი, განხილული და, იმედია, დამგტკიცებული იქნება იუნესკოს ქვეყანა-წევრების მიერ 32-ე გენერალურ კონფერენციაზე (მიმდინარე წლის სექტემბერ-ოქტომბერში).

იუნესკომ, თავის მხრივ, დადასტურა მზაღყოფნა – ნაწილობრივ დაეფინანსოს თბილისის ფოლკლორის საერთაშორისო ცენგრი და უმრწვილყოს მის მუშაობაში მსოფლიოში ცნობილი ექსპერგების პროფესიული მონაწილეობა.

ამ ყველაფრის გათვალისწინებით, და იუნესკოს, როგორც არამატერიალური კულგურის და, მათ შორის, ქართული პოლიფონიის პროპაგანდის საქმეში საქართველოს ელჩის, ბაგონი გორა ჩოგოვაძეს საქართველოს პრეზიდენგისა და ბაგონ ნ. ლაღიძე) მუხლჩაუხრელი მეცადინეობის შედეგად, მომდინარე წლის ივლისის თვეში ეაპონიის მთავრობამ გამოყო სპეციალური თანხები, რომელიც ითვალისწინებს თბილისის საერთაშორისო პოლიფონიური ცენგრის ფინანსურ დახმარებას, ბავშვებისათვის პოლიფონიის სპეციალური სკოლების შექმნას, სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიის მიერ დაწყებული ქართული მრავალხმიანობის მენარჩუნებისა და პროპაგანდის დიდი და სამვილიშვილო მისიის მაგერიალურ ხელშეწყობას და თბილისში მეორე საერთაშორისო სიმპოზიუმის ჩაგარებას შემოხსენებულ თემაგიკაზე.

აღნიშნული პროგრამის განხორციელება გათვალისწინებულია ეგაპობრივად, 2006 წლამდე, ხოლო იაპონიის მთავრობის მიერ ამ მიზნებისათვის გამოყოფილი თანხა ასიათასიანი მეგ ამერიკულ დოლარს შეადგენს.

ქართულ პოლიფონიას არაჩვეულებრივი გულშემატკივარი გამოუჩნდა იაპონიის მთავრობის სახით. საფრანგეთში საქართველოს საგარეგნო და სრულუფლებიანმა ელჩმა, ბაგონმა გორა ჩოგოვაძემ საქართველოს პრეზიდენგისა და მთავრობის სახელით უღრმესი მადლიერებით აღსავსე წერილი გაუგზავნა იაპონიის საგანგებო და სრულუფლებიან ელჩს, იუნესკოსთან იაპონიის მუდმივ წარმომადგენელს ბაგონ გეეში საგოს ქართული კულგურული მემკვიდრეობის ესოდენ მადლი დაფასებისა და მხარდაჭერისათვის.

ვლადიმერ ზარიძე,
პარიზი,
„სრ“ საკ. კორ.
2003 წლის 8 აგვისტო.

ცინცხალი ამგები

ამჟამრიოლამ აუცილებლად ჩემპიონგის ერთ-ერთ მორიგ ეგაპზე „გრანტურიზმის“ კლასში, რომელიც მიმდინარეობდა „ფილიპ აილენდის“ ავტოდრომზე თავისუფალი ვარჯიშის დროს გრაპიდან მოშორებით 23 წლის სტეიარტ მაკოლი ავგომავრიის შედეგად დაიღუპა.

ავარიის მიზეზები გაირკვევა მას შემდეგ, როცა სპეციალური კომისია სათანადოდ გამოიკვლევს ავგომანქანის დეგალების მდგომარეობას.

„შანხაისტერ იუნაიტედის“ თამაგებმა სერ ალექს ფერგუსონმა გადაწყვიტა მნიშვნელოვნად გადაასალოსოს გუნდის შემადგენლობა, განსაკუთრებით თავდასხმისა და დაცვის ხაზი.

ამდენად, შესაძლოა მანჩესტერელთა რიგებში შალე გამოჩნდნენ ბრაზილიელი ნახევარმცველი ელენერსონი, მცველი კარლოს პუიოლი და თავდასხმელი ჯერმენ დეფო.

კალათბურთი

მასპინძლებსაც აჯობეს

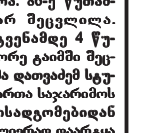

უკვე გაუწყეთ, რომ საქართველოს ჭაბუკ კალათბურთელთა ნაკრები სლოვაკეთში ევროპის პირველობის შესარჩევ ტურნირში გამოდის. სასგარგო შეხვედრაში ფრანგეგთან მარცხის (73:75) შემდეგ ჩვენმა ბიჭებმა ლუქსემბურგელებს აჯობეს 104:60, გუშინწინ კი მასპინძლებიც იოლად დაამარცხეს 71:50.

მართალია, ტურნირის ბოლომდე კიდევ ორი მაგჩი დარჩათ გასამართავი პოლონეთისა და ბელგიის გუნდებთან, მაგრამ საუკეთესო სამეულში მოხვედრა და მომდევნო ეგაპზე გასვლა ეჭვს არ იწვევს, რადგან საქართველოს ნაკრები მეგოქეებზე აშკარად ძლიერია, ამას თუნდაც ის დასტურეს, რომ პოლონელებმა ფრანგეგთან 37:85 წააგეს.

ტულაში რეკორდებისთვისაც ჩადიან

რუსული სამოვრების (თოფებმე რომ ადარბაფერი ვთქვათ) სამშენდლოში – ტულაში დიდი სპორტული დღესასწაულია – ქვეყნის ჩემპიონგაგი მძლეოსნობაში.

„სპორგის დედოფლის“ გულშემაგკივრები ძალზე გაიხარა 25 წლის იულია პეჩენკინას არნახულმა წარმაგებამ. მან გუშინწინ მსოფლიო რეკორდი დაამყარა 400 მეგრზე თარეგბენში – 52,34, რითაც არა მარგო დაამხო, არამედ 27 მეასედით გაგუმჯობესა ამერიკელი კიმ ბაგენის ადრინდელი რეკორდი, რომელიც 1995 წლიდან არსებობდა! წლევანდელი საუკეთესო მედეგი ავსგრალიელ იანა პიგმანს ეკუთვნოდა – 53,62. თანაც იულიასთვის ეს პირველი სერიოზული სგარგი იყო ამ ბაფხულში. მან მეორე ადგილზე გამოსულ მეგოქეს ფინიშთან მთელი 30 მეგრით გაუსწრო.

წინ პარიზია, მძლეოსნობაში მსოფლიო ჩემპიონაგი!

სურათზე: იულია პეჩენკინა.

ლიდერიც მარცხდება

ფორბეზონს საჭადრაკო სუპერგურნირის მეორე ნახევარში სულ სხვანაირად ათამაშდა ინდოელი დიდოსტაგი ვიშვანათან ანანდი. მან ჯერ უნგრელი პეტერ ლეკო დაამარცხა, მე-7 გურში კი გურნირის ლიდერზე, მოლდოველ ვეიორელ ბოლოგანზე გაიმარჯვა. მერვე გურში ის ეოლადმერ კრამნიკს დაუმავდა და ახლა 4,5 ქულით მასთან ერთად იყოფს მეორე-მესამე ადგილს.

მეშვიდე გურში ყაიმით დაამთავრეს პარგიები ნაიდიჩ-კრამნიკმა და ლეკო-რავბოვმა.

მერვე გურში ძალზე საჭირო ქულა აიღო თემურ რაჯაბოვმა (აზერბაიჯანი), მან ნაიდიჩი (გერმანია) დაამარცხა.

„მშვიდობიანად“ დაამთავრეს თავიანთი პარგიები ანანდ-კრამნიკმა და ბოლოგან-ლეკომ.

რვა გურის შემდეგ 5,5 ქულით კვლავ ბოლოგანი ლიდერობს.

ასპარეზობენ საჰაერო აკრობატები

მოსკოვის მახლობლად, სგუპინოს აეროდრომზე გაიმართა ანგონ მაღლეესკის ხსოვნისადმი მიძღვნილი მსოფლიო თასის გათამაშება. შეჯიბრებაში მონაწილეობდნენ აშშ, იგალიის, ესპანეთის, რუსეთისა და სხვა ქვეყნების უძლიერესი პარაშუგისგები.

ჯგუფურ აკრობაგიკაში გაიმარჯვა ამერიკულმა გუნდმა „დელენდ მეკიკ“. მეორე ადგილზე გამოვიდა იგალიის გუნდი, მესამეზე – რუსეთის.

დამვების სიზუსგეში ინდივიდუალური ასპარეზობისას ყველა დაჯაბნეს რუსეთელმა სპორგსმენებმა. რუსეთის ვაკთა და ქალთა გუნდები ასევე პირველები იყვნენ შუგი დამვების გუნდურ ჩათვლაშიც.

სურათზე: ასპარეზობენ საჰაერო აკრობაგები.

ყოველი მხრიდან

ასპარეზობენ საჰაერო აკრობატები.

ასახელებენ. მაგრამ, როგორც თავად, ახლა კისლოვოდსკში სამკურნალოდ მყოფმა რუსეთის ნაკრების ყოფილმა მთავარმა მწვრთნელმა განაცხადა, ოფიციალურად მისთვის არავის არაფერი შეუთავაზებია, თუმც როგორც ცსკას, ისე „ტორპედოს“ მთავარი მწვრთნელად მისი შესაძლო დანიშვნის შესახებ ხმებმა მასთანაც მიაღწია.

გაზაევი რჩება

შუხაურთის ბევრი სპეციალისტიც და გულშემატკივარიც ფიქრობდა, რომ ჩემპიონთა ლიგის მეორე შესარჩევ რაუნდში წარუმატებლობის შემდეგ არმეის ცენტრალური სპორტული კლუბის მთავარი მწვრთნელი ვალერი გაზაევი გადადგებოდა. მაგრამ, როგორც გამოირკვა, გაზაევი აგრძელებს რუსეთის ჩემპიონგაგის ლიდერებთან – არმიელებთან მუშაობას, ხოლო გუშინ ხელმძღვანელობდა მათ შეხვედრას „სპარგაკ-ალანიასთან“, და ალბათ, ამ თანამდებობაზე დარჩება სულ ცოგა სეზონის დამთავრებამდე მაინც.

გაზაევის შემცვლელად ყველაზე ხშირად ანაგოლი ბიშოვეეის კანდიდატურას

„მობილურები“ არ დამანახოთ!..

ასე გადაფრთხილა ინგლისის საფეხბურთო ნაკრების მთავარმა მწვრთნელმა, შვედმა სვენ-გორან ერიქსონმა თავისი ფეხბურთელები. არადა, ვარჯიშის დროს მობილურის ყოფილი ბარისათვის მათ ჯარიმა მოელით, დაისჯება ნებისმიერი ფეხბურთელი, თუკი რომელიმე მათგანს შეგობარი ან ოჯახის წევრი სერიოზული მიზეზის გარეშე დურეკავს.

ერთის შეხედვით, ჯარიმა თითქოს დიდი არ უნდა იყოს – რაღაც 50 გირვანქა სგერლინგი, მაგრამ თუ გავითვალისწინებთ, რომ, ვთქვათ, დეკედ ბექჰემს მისი შეუღლე – ვიქტორია წვრთნის დროს 3-ჯერ მაინც ურეკავს, საწვრთნელი ვარჯიში კი დღეში ორჯერაა, ეს კი სამ დღეს მაინც გრძელდება – ჯარიმა თითქმის 1000 გირვანქას უგოლდება. შეიძლება, ის ბექჰემისათვის ბევრი არ არის, მაგრამ თუ ამ თანხას ფეხბურთის სკოლას გადასცემენ, მნიშვნელოვანი დახმარება გამოვა.

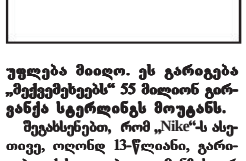

მდიდრდებიან „Nike“-ს მილიონებით

ლონდონს „არსენალმა“ ახალი შეიდწლიანი კონტრაქტი გაფორმა კომპანიასთან „Nike“. სპორტული განსაცმლის მწარმოებელმა ამერიკულმა გიგანტმა მთელს მსოფლიოში „არსენალის“ სიმბოლებიანი საქონლის გაყიდვის ექსკლუზიური უფლება მიიღო. ეს გარიგება „შექვემეხვეებს“ 55 მილიონ გირვანქა სგერლინგს მოუგანს.

შეგახსენებთ, რომ „Nike“-ს ასევეთვე, ოღონდ 13-წლიანი, გარიგება აქვს დადებული „მანჩესგერ იუნაიგედთან“. ეს კი მსოფლიოში ერთ-ერთ უმდიდრეს კლუბს დამაგებთან კიდევ 303 მილიონი გირვანქა სგერლინგით გამმდიდრებს.

სპორტის რედაქცია

ბიუჯეტი

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სახაზინო სამსახურის პრეს-რელიზი

ფინანსთა სამინისტროს სახაზინო სამსახურის ოპერატიული ინფორმაციის მიხედვით მიმდინარე წლის 4-8 აგვისტოს პერიოდში ცენტრალური ბიუჯეტიდან გაწეულმა სარჯმა შეადგინა:

8 715.0 ათასი ლარი

1. ავტომატურ რეჟიმში და იძულების წესით ჩამოჭრილი თანხები – 264.8 ათასი ლარი:
- დისკონტი – 202.9 ათასი ლარი;
- სასამართლო გადაწყვეტილებით ჩამოჭრილი თანხები – 62.4 ათასი ლარი;

2. საბიუჯეტო ორგანიზაციების წინა პერიოდის დაგალიანების დაფარვა – 330.0 ათასი ლარი:
- საქართველოს ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის სუბსიდია – 330.0 ათასი ლარი;

3. 2003 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტით განსაზღვრული დაცული მუხლები – 7 853.9 ათასი ლარი:

საგარეო ვალების მომსახურება (საქართველოს პრეზიდენტის 27 ივნისის №798 განკარგულების თანახმად თურქმენეთის ვალის სანაცვლოდ შესრულებული სამუშაოების ღირებულების ანაზღაურება – ს.ს „ქართული შაქარი“) – 2 000.0 ათასი ლარი;

საგარეო ვალდებულებების (თურქმეთის კრედიტის) მომსახურება – 1 955.5 ათასი ლარი;

მსოფლიო ბანკისა და საერთაშორისო ორგანიზაციების მიერ დაფინანსებული პროექტის თანადაფინანსება – 980.0 ათასი ლარი;

საბიუჯეტო ორგანიზაციების ივნისის თვის შრომის ანაზღაურება – 2 588.4 ათასი ლარი;
- შინაგან საქმეთა სამინისტრო – 800.0 ათასი ლარი;
- თავდაცვის სამინისტრო – 1 788.4 ათასი ლარი;

შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს პროგრამები – 130.0 ათასი ლარი;

საქართველოს პრეზიდენტის ფონდი – 200.0 ათასი ლარი;
- საქართველოს საავტომობილო გზების სახელმწიფო დეპარტამენტი (საქართველოს პრეზიდენტის 22.04.02 №449 განკარგულების თანახმად ჩიხატაურის რაიონში საავტომობილო ხიდის აღდგენის ხარჯები) – 200.0 ათასი ლარი;

4. 2003 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტით განსაზღვრული დანარჩენი სარჯები – 266.3 ათასი ლარი;

„სხვა საქონელი და მომსახურება“ – 266.3 ათასი ლარი:
- სახელმწიფო უზრუნველყოფის სამსახური – 4.5 ათასი ლარი;
- საბიუჯეტო ორგანიზაციების კომუნალური (ელექტროენერგიის, წყლის და კავშირგაბმულობის) ხარჯები – 261.8 ათასი ლარი;

სულ სარჯი: 8 715.0 ათასი ლარი

1. ავტომატურ რეჟიმში და იძულების წესით ჩამოჭრილი თანხები – 264.8 ათასი ლარი:
- **დისკონტი – 202.9 ათასი ლარი;**
- **სასამართლო გადაწყვეტილებით ჩამოჭრილი თანხები – 62.4 ათასი ლარი;**

2. საბიუჯეტო ორგანიზაციების წინა პერიოდის დაგალიანების დაფარვა – 330.0 ათასი ლარი;

3. 2003 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტით განსაზღვრული დაცული მუხლები – 7 853.9 ათასი ლარი;

4. 2003 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტით განსაზღვრული დანარჩენი სარჯები – 266.3 ათასი ლარი:
- სხვა საქონელი და მომსახურება – 266.3 ათასი ლარი;

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სახაზინო სამსახური.

ალბომი

ექვლას რაიმე აქვს სახსოვარი

ფოტოზე ადგენდადლია ხაშურის რაიონის ფეხბურთელთა რამდენიმე თაობა. დგანან: ვაგო ბარბაქაძე, მოთა მამიაშვილი, ვანო გოგალაძე, ნოდარ იკაშვილი, ავთო ჩიგაძე, თენგიზ გბრშკოვი, არჩილ მაჭარაშვილი, ალექსანდრე პაიჭაძე, ვახიკო ნემსაძე, გარიელ დეკანოსიძე, ვასია დერვეიაჩენკო, გრიშა ჯომართიძე.

სხედან: ანშორ გაბაგაძე, ზაურ თურმანიძე, ვიგალი მჭედლიშვილი, თენგიზ კუკუგია, დავით კვინიკაძე, ნოდარ ქურდაძე, გურამ შელქაძე, ზაურ ახმეტელი, რევაზ კობიძე, სიმონ ბუდაძე, ჯემალ ძლიერიშვილი. პირველ რიგში წამოწოლილი ფეხბურთელების გვარები უცნობია. 1968 წ.

მოგვაწოდა რევზო კობიძემ.

შეგახსენებთ, რომ ხურათების გამოქვეყნება უფასოა. ტელ: 99-66-10.

ფოტოების მომწოდებელთ ვთხოვთ, რომ დაბეჭდვიდან ერთი კვირის ვადაში მოაკითხონ რედაქციას გამოქვეყნებული სურათების წასაღებად.

ყველა ძართველი პოეტია

მიყვარს ეს მიწა

მინდა ვიცხოვრო
მხოლოდ ამქვეყნად,
თუნდაც დარიბად, ოდონდ
მქონდეს ჩემი ხონგური,
მიყვარს ეს მიწა, გაბოხილი
წინაპრო სიხსნლით,
მიყვარს ეს მიწა, მიხი
ეყლა ციხე-ქონგური.

განა ის მხოლოდ
„მიწა-წყალია,
ის ზედაპ�ა, დდენაიდგ
ნადენ-ნაბეგრი,
თუმც უნგრეყიაო, მაგრამ
მაინც ვერ მოუხსიაო,
მიყვარს ეს მიწა, მიწა
ჩვენი, შამა-ბაბგრი.

დიდ წინაპართა გული
მიძეგრს ამ ჩემს უბეში,
რაც ქარტეხილებს გადაურჩა,
დღეს სულ ჩემია...
დღეს ეს მიწაა ჩემი შვილი,
ჩემი ნუგეში,
შენზე მეირგახი, ჩემო მიწავ,
რა დამრჩენია?!

გიორგი ტარყაშვილი,
სოფ. ბოდბე.

ზაფხული

ეზე, ზღვა და ბათუმი

დღის მაგარებლით „თბილისი-ბათუმი“ უამრავი დამსვენებელი მიემართება ზღვისპირეთისკენ. ვინც ადრე აქეთ არ ყოფილა, ურეკის ახალი სადგურით იხიბლება.

— კარგია, აქაურობას რომ მიხედეს, — ამბობს მგზავრი და მასთან ერთად, ერთი წყეება მოაგარაკეთა ნაკადი გურიის ამ ზღვისპირეთში ჩავიდა...

...ზაფხულის სიცხე ამ მაგარეელში არ იგრძნობა, მომსახურება კარგია.

— დამსვენებელთა სიმრავლე ზღვისპირეთში დილით იგრძნობა და საღამოსკენ, — მოძღვრავს მგზავრებს მაგარებლის გამცილებელი. ადგილზე ჩასულმა კი ბათუმელებისგან შევიტყვე, რომ ივლისის წვიმიანმა ამინდებმა ცოგათი შეაყოვნა დამსვენებელთა ჩამოსვლა, მაგრამ ახლა დილა-საღამოს სავსეა სანაპირო; უფრო მეტად ბავშვები და ახალგაზრდობა ჭარბობს. საკურორგო სეზონს ბათუმი მომზადებული შეხვდა. მარშანდელთან შედარებით წლეულს უკეთესია დამსვენებელთა მომსახურება. მათ განკარგულებაშია საკონცერგო დარბაზები, ბარები, მოსწავლეთა პარკი... ქალაქში ღია „ვაგონეტკებიც“ შევნიშნე ქალაქის დამთვალიერებლებისათვის. თვალში ეხვდება სუფთა ქუჩები, კეთილმოწყობილი სკვერები... შენიშნავთ იმასაც, რომ ქალაქში მიშენება-დაშენებითი სამუშაოები მიმდინარეობს. განსაკუთრებული ყურადღება მიუქცევიათ ზღვისპირა პარკისთვის, ბათუმის ბულვარზე ეგეგმა ბულვარი, ბავშვთა ბაღი, ბავშვთა ბიბლიოთეკა